

60 LET MDO PD LJUBLJANE

Bilten MDO PD Ljubljane

www.mdo-ljubljana.net

April 2026

Macesni na Slemenovi Špici

 Marinka Koželj Stepic

Bilten PD MDO Ljubljane

Naslovnica: Jalovec, foto: Marinka Koželj Stepic

Uredila: Marinka Koželj Stepic

Oblikoval in pripravil za tisk: Marjan Klančar

Tisk: DEMAT grafične storitve, d.o.o.

Izdajatelj: MDO PD Ljubljane, Volavljje 46, 1129 Ljubljana Zalog

*Vsebina vseh izdanih biltenov je na vpogled
na spletni strani MDO PD Ljubljane*

Prispevki niso lektorirani

Vsebina

Vsebina.....	3
Pozdravljeni planinski prijatelji.....	4
Kdo je kdo v MDO PD Ljubljane.....	5
Dosedanji predsedniki v MDO PD Ljubljane	6
Priznanja PZS v letu 2025	8
Plaketa Državnega sveta Republike Slovenije	9
Dobitniki Knafeljčevega priznanja	10
MDO v številki in besedi	11
Pregled članstva v PZS po MDO.....	15
Vodniki, markacisti, varuhi gorske narave in gorski stražarji v MDO	16
Pregled števila registriranih vodnikov za leto 2026.....	17
Pregled števila registriranih turnokolesarjev.....	18
Pregled števila registriranih markacistov, število in dolžin poti.....	19
Pregled planinskih poti, ki jih vzdržujejo društva v MDO PD Ljubljane.....	20
Pregled varuhov gorske narave	27
Pregled gorskih stražarjev	28
Pregled koč, zavetišč in bivakov v upravljanju PD v MDO.....	29
Dogodki v odborih MDO PD Ljubljane v letu 2025	30
Vodniški odbor.....	30
Odbor za planinska pota.....	33
Odbor za varstvo gorske narave	34
Odbor za propagando in informiranje.....	39
Utrinki iz planinskih društev	40
Planinsko društvo Polž.....	40
Planinsko društvo Gams	46
Planinsko društvo Pošte in Telekoma.....	48
Planinsko društvo Velike Lašče.....	51
Planinsko društvo Delo.....	56
Planinsko društvo Drago Bregar.....	57
Planinsko društvo Šmarna gora	60
Planinsko društvo Mercator	62
Planinsko društvo Medvode.....	66
Planinsko društvo RTV Ljubljana.....	69
Vodnik in popotni dnevnik	72
Drobci iz zgodovine Govejka	73
Pridite na Govejk	74
Zemljevid poti do Mihelčičevega doma na Govejku.....	75
Vabilo na 54. Tabor ljubljanskih planincev.....	76

Pozdravljeni planinski prijatelji

Za nami so leta visokih jubilejev. Leta 2023 smo svečano proslavili 130 let organiziranega planinstva v Sloveniji, dve leti kasneje 130 let rednega izhajanja Planinskega vestnika, glasila PZS, in še 130 let odkar je dovški župnik Jakob Aljaž dal postaviti stolp na vrhu Triglava. Aljažev stolp je postal simbol slovenstva.

V letu 2026 praznuje pomemben jubilej MDO PD Ljubljane. Na seji koordinacijskega odbora dne 16. januarja 1966 je bil ustanovljen Meddruštveni odbor planinskih društev Ljubljane ali krajše MDO PD Ljubljane. Prvi predsednik je bil France Pengal, član PD Ljubljana-Matica. Takrat je bilo v MDO vključenih 20 društev iz Ljubljane in širše okolice. Bili sta vključeni celo društvi PD Kamnik in PD Novo mesto. Tako lahko rečemo, da je bil vključen osrednji del Slovenije. Prva leta so se trudili zbirati denarna sredstva predvsem z organizacijo velikih planinskih plesov s srečelovi. S tako zbranim denarjem so podpirali izletništvo ter vzgojo in izobraževanje vodnikov. Organizirali so tudi nekaj množičnih izletov z enim ali več avtobusi in tako spodbujali planinsko dejavnost.

MDO PD Ljubljane je bil tako kot tudi ostali MDO v Sloveniji ustanovljen kot povezovalni člen med posameznimi društvi, kot organizator skupnih akcij ali kot pomoč posameznim društvom, če so le-ta izrazila željo po pomoči. Leta 1971 so pričeli z organizacijo taborov, ki so bili zelo dobro obiskani. Financiranje MDO je bilo predvsem z organizacijo planinskih plesov in raznih srečelovov, kasneje tudi s tako imenovanim članskim dinarjem. MDO je v osemdesetih letih navezal stike s hrvaškimi planinci. Skupaj so pripravili dve bratski planinski poti in sicer Ljubljana - Zagreb in Ljubljana - Rijeka. Obe vezni poti sta še danes priljubljeni obhodnici. MDO je bil dolga leta tudi soorganizator na rokovnjaškem pohodu. Ker je leta 1990 število društev v okviru MDO že preseгло številko 50, je bila potrebna reorganizacija. Iz takratnega velikega MDO so bili ustanovljeni MDO Notranjske, MDO Zahodno-Dolenjske, MDO Kamniško-Bistriški in MDO Ljubljane. Ta je ob reorganizaciji štel 32 društev. V devetdesetih letih je v okviru MDO zaživela organizacija skupnih avtobusnih prevozov na spominske pohode kot so bili Porezen, Snežnik, Gorjanci ipd. Organizirali so tudi srečanje planincev z Ljubljano pobratenih mest. V tem obdobju je MDO organiziral več tečajev za planinske vodnike. Teh tečajev so se udeleževali tudi tečajniki iz drugih delov Slovenije. Na prehodu tisočletja je bil MDO dejaven na več področjih planinstva - vodništvo, označevanje in vzdrževanje planinskih poti, varstvo gorske narave in propagiranje planinske dejavnosti. Redno je izhajal Bilten, glasilo MDO, sodelovali so pri organizaciji Jurčičevega pohoda. Zadnja leta je vodniški odbor organiziral izlete, združene z izobraževanjem, v tujino, odbor za varstvo gorske narave pa izlete z naravovarstveno vsebino doma in v zamejstvo. Te akcije je MDO delno sofinanciral.

 Marinka Koželj Stepic

Kdo je kdo v MDO PD Ljubljane

Naslov:

MDO PD Ljubljane, Volavljje 46, 1129 Ljubljana-Zalog
e-mail: mdo.ljubljana@pzs.si, Spletna stran: <https://www.mdo-ljubljana.net>

Predsednik:

Ernest Gradišar, Volavljje 46, 1129 Ljubljana-Zalog - PD Vevče,
e-mail: jerneja.gradisar@siol.net

Namestnik:

Marinka Koželj Stepic, Ul. Pavle Jeromnove 12, 1000 Ljubljana - PD LPP,
e-mail: marinka.kozelj@gmail.com

Tajnica:

Jelka Kresnik, Novo Polje c. III/4, 1260 Ljubljana-Polje - PD Saturnus,
e-mail: jelka.kresnik@gmail.com

Vodniški odbor:

Vodja: Niko Bertoncelj, Andreaševa 16, 1000 Ljubljana - PD Krim
e-mail: niko.bertoncelj@gmail.com

Člani: Aleš Bök - PD Medvode, Marjan Klančar - PD Delo

Odbor za planinska pota:

Vodja: Magdi Stritar, Prhajevo 4, 1315 Velike Lašče - PD Velike Lašče
e-mail: magdi.stritar@gmail.com

Člani: Andrej Drobnič - PD Ribnica, Jože Kraševac - PD Krim

Odbor za varstvo gorske narave:

Vodja: Nevenka Rajhman, Spodnji Plavž 20, 4270 Jesenice - PD Mercator
e-mail: nevenka.rajhman@gmail.com

Člani: Bojan Oblak - PD Ljubljana-Matica, Marija Miklič - PD RTV, Cirila Skvarča - PD Iskra Ljubljana, Alenka Zega - PD Obrtnik

Odbor za informiranje in propagando:

Vodja: Marinka Koželj Stepic, Ul. Pavle Jeromnove 12, 1000 Ljubljana - PD LPP
e-mail: marinka.kozelj@gmail.com

Član: Marjan Klančar - PD Delo

Nadzorni odbor:

Članica: Vesna Gruden - PD Velike Lašče

Vsi odbori še niso kadrovsko popolnjeni.

Dosedanji predsedniki v MDO PD Ljubljane

France PENGAL 1966 - 1971

France Pengal je ob pomoči članov odbora in društev organiziral veliki planinski ples na Gospodarskem razstavišču. Podal je tudi pobudo za organizacijo Tabora ljubljanskih planincev.

Viktor STOPAR 1971 - 1973

Izveden je bil I. Tabor ljubljanskih planincev in še Dan slovenskih planincev. Sprejeli so pravilnik delovanja MDO. Viktor Stopar je spodbujal društva, naj se vključujejo v Občinske zveze za telesno kulturo.

Marjan OBLAK 1973 - 1976

Vsako leto je bil izveden tabor ljubljanskih planincev. Akcija je postala tradicionalna. Uspešno so bili zvedeni mnogi množični pohodi.

Marko SELAN 1976 - 1980

Značilno za to obdobje je druženje s planinci iz Zagreba in Reke. Sprejet je bil nov poslovnik o delovanju MDO. Izdelan je bil projekt „Ljubljanske planinske sobote“, ki je spodbujal meščane k hoji v naravo.

Peter LAVRIČ 1980 - 1984

V tem obdobju sta bili odprti dve Bratski planinski poti, in sicer Ljubljana – Zagreb in Ljubljana - Rijeka. Financiranje dela MDO so uredili s „članskim dinarjem“ v višini 2 din na člana.

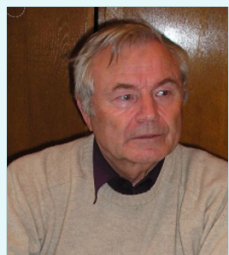
Metod KOVAČ 1984 - 1988

V tem času so se pričeli tečaji za planinske vodnike in na nivoju MDO je pričel delovati tudi mladinski odbor. „Članski dinar“ so povišali z 2 din na 5 din na vsakega člana v posameznem društvu.

Peter LAVRIČ 1988 - 1995

Pri MDO so pričeli delovati odbor za pota, odbor za vzgojo in izobraževanje, odbor za propagando in gospodarski odbor. Organiziran je bil 1. Rokovnjaški nočni pohod. Izvedeni so bili trije tečaji za planinske vodnike. Pričele so se priprave za preoblikovanje MDO PD Ljubljane.

Stanko JAKI 1995 - 2002

MDO PD Ljubljane se je preoblikoval v štiri manjše MDO-je. Poleg že prej ustanovljenih odborov je zaživel izletniški odbor. V tem času so redno organizirali rokovnjaške pohode, taborje ljubljanskih planincev in tečaje za planinske vodnike.

Marinka KOŽELJ STEPIC 2002 - 2022

MDO je redno organiziral taborje ljubljanskih planincev. Bilten, glasilo MDO, je dobil novo grafično podobo in bogatejšo vsebino. MDO je uredil svojo spletno stran. S PD Polž je sodeloval pri organizaciji tradicionalnega Jurčičevega pohoda. Redno je organiziral izpopolnjevanja za vodnike. Sprejet je bil nov Pravilnik o delovanju MDO in nov Pravilnik o priznanjih MDO.

Ernest GRADIŠAR 2022 -

MDO je redno organiziral taborje ljubljanskih planincev, izdajal bilten in skrbel za spletno stran. V tem času je za vodnike PZS sofinanciral izobraževalne akcije v tujini. Za naravovarstvenike je organiziral vsakoletno izlet z naravovarstveno vsebino in kril stroške prevoza. Financiranje s strani PZS je dobro urejeno.

Priznanja PZS v letu 2025

Srebrni častni znak PZS:

1.	Janja Prelovšek	PD Železničar

Bronasti častni znak PZS:

1.	Slavko Čevna	PD Saturnus
2.	Gregor Igličar	PD Železničar
3.	Liljana Renko	PD Ljubljana-Matica

Pisna pohvala PZS

1.	Špela Čadež	PD Železničar
2.	Draga Čuček	PD Železničar
3.	Sven Engelsberger	PD Železničar
4.	Andreja Hrovat	PD Železničar
5.	Katarina Klemenčič	PD Železničar
6.	Damjan Komel	PD Železničar
7.	Franc Peterlin	PD Saturnus
8.	Stanislava Primc	PD Železničar
9.	Nataša Šušteršič	PD Železničar
10.	Robert Treven	PD Železničar

Kranjska lilija

 Franjo Merše

Plaketa Državnega sveta Republike Slovenije

Na pobudo Planinske zveze Slovenije je Aleš Erjavec, dolgoletni predsednik PD Polž Višnja gora, prejel plaketo ob svetovnem dnevu prostovoljstva, 5. decembra 2025 za izredne dosežke na področju športa in rekreacije. To plaketo podeljuje Državni svet Republike Slovenije.

Aleš Erjavec je bil leta 1998 med ustanovnimi člani PD Polž. Tako je v hribih začel odkrivati lepote Slovenije in na poti našel somišljenike. Leta 2003 je postal predsednik društva in se zavzel za izobraževanje članov. Opravil je usposabljanje za vodnika PZS in nato postal mentor novim vodnikom. Z leti se je tako v društvu zgradila kultura odgovornega planinstva, kjer so glavne vrednote varnost, usposobljenost, izkušnje in ekipno delo. Najmočnejši pečat je viden pri delu z mladimi. Vrsto let že vodi otroške in mladinske krožke, organizira in vodi izlete in planinske tabori. Društvo deluje na šestih osnovnih šolah. Tako se ustvarja okolje, v katerem otroci in mladostniki gore spoznajo varno, vodeno in z navdušenjem. V zgodovini društva izstopata dva projekta, ki zaznamujeta lokalno okolje. Prvi je Pot dveh slapov, ki zajema slikovito pot v občini. Drugi je Jurčičev pohod, ki ga društvo organizira že 28 let in je skozi leta pridobil sloves najbolj množičnega pohoda v Sloveniji. Aleš doživlja plaketo kot veliko čast, a takoj pristavi: "To je tudi priznanje vsem mojim sodelavcem in pomočnikom. Brez njih tudi jaz tega ne bi prejel."

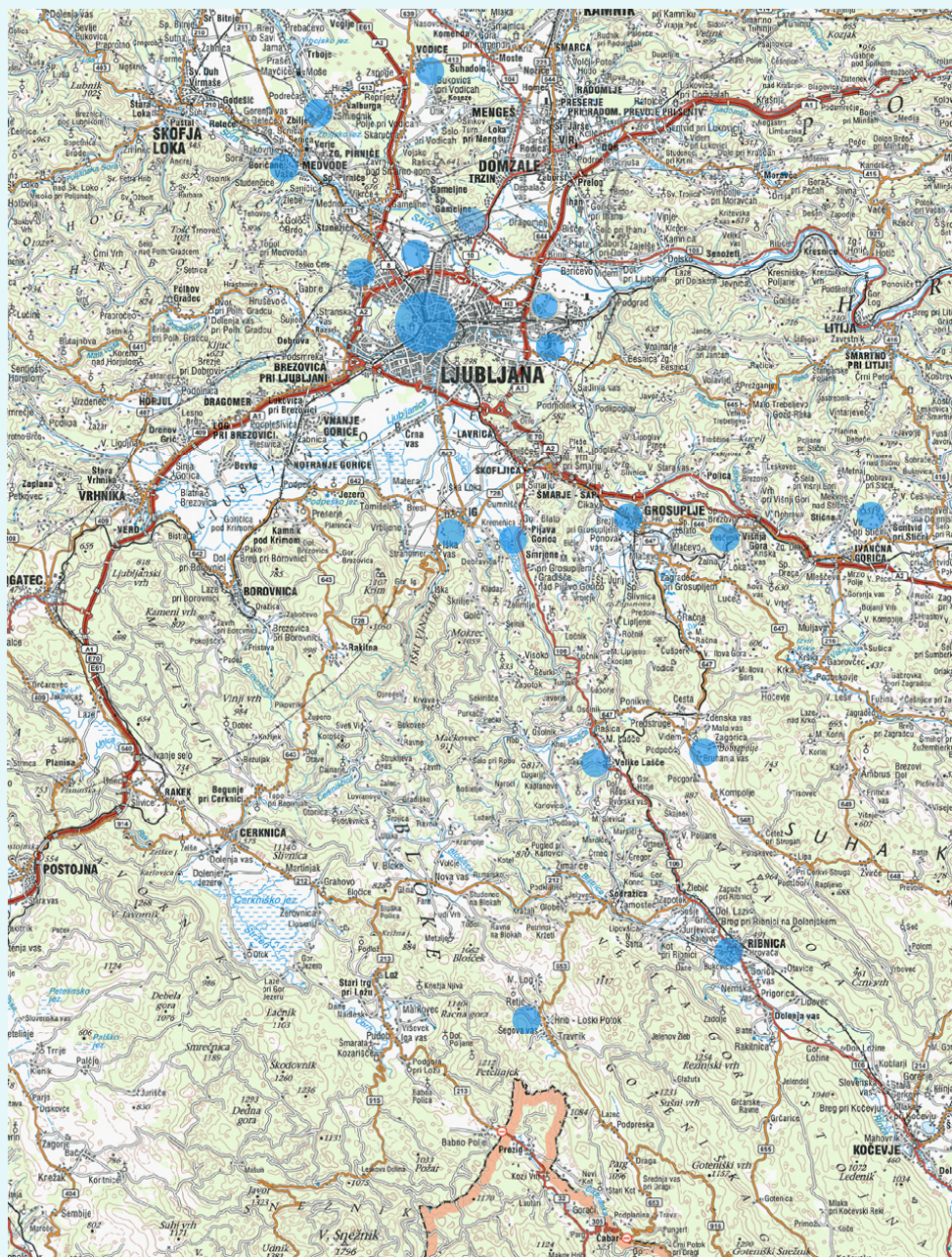
 Arhiv Državnega sveta RS

Dobitnika Knafeljčevega priznanja

Ivan Avsenik, naš Janez, rojen leta 1943, je bil več kot 30 let aktivni markacist v našem društvu, saj je izpit za markacista opravil že leta 1994. V svojem dolgoletnem delu kot markacist ga odlikuje nesebično delo za društvo, predvsem na področju delovnih akcij. Ko je bilo potrebno kar koli postoriti, je bil vedno prvi, ki je prijel za delo. Praktično na vsakem vzponu na Šmarno goro je imel s seboj tudi orodje in popravljaj planinske poti. V vseh teh letih se je nabralo ogromno število prostovoljnih ur dela. Janez Avsenik je bil do leta 2023 načelnik Markacijskega odseka PD Šmarna gora, potem pa je delo predal Marjanu Kovačiču.

Marjan Kovačič, rojen leta 1955, je že več kot 38 let aktivni markacist v našem društvu, saj je izpit za markacista opravil že leta 1987. V vseh teh letih se je nabralo ogromno število prostovoljnih ur dela pa tudi veselja ob zaključku vseh, tudi najbolj zahtevnih akcij. Samo lani smo npr. opravili več kot 600 ur prostovoljnega dela. V svojem dolgoletnem delu v Planinskem društvu Šmarna gora Marjana Kovačiča odlikuje nesebično delo za društvo; zgledno in vestno je pokrival več področij od vodenja društva in planinskih izletov do delovnih akcij.

V MDO PD Ljubljane je bilo konec leta 2025 vključenih 44 planinskih, plezalnih in športnih društev. Število članov, od najmlajših do seniorjev, je 9.322. S temi podatki se MDO PD Ljubljana uvršča med največje v Sloveniji. Geografska razprostranjenost MDO PD Ljubljana ni zanemarljivo majhna, saj sega od Medvod, Polja, Vevč do Šentvida pri Stični ter preko Ribnice do Loškega potoka in Iga.

PD v MDO z več kot 1000 člani

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. PD Ljubljana-Matica	3.009	3.066	3.279	3.325	2.852
Skupaj	3.009	3.066	3.279	3.325	2.852

PD v MDO z 201 do 1000 člani

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. PD Rašica	855	898	831	818	653
2. PD Polž Višnja Gora	544	519	529	531	520
3. PD Grosuplje	501	476	490	420	276
4. PD Železničar Ljubljana	472	453	481	478	423
5. PD Črnuče	453	408	400	370	260
6. PD Medvode	362	359	371	395	216
7. PD Pošte in Telekom	362	359	360	382	386
8. PD LPP	356	331	341	282	191
9. Akademsko PD	238	123	124	109	111
Skupaj	4.143	3.926	3.927	3.785	3.036

PD v MDO s 101 do 200 člani

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. PD Viharnik	167	180	146	128	115
2. PD Mercator	156	177	181	170	158
3. PD Šmarna gora	147	153	127	129	133
4. PD Iskra Ljubljana	125	124	126	126	104

5. PD Velike Lašče	121	124	113	89	65
6. PD RTV	117	111	110	94	67
7. PD Ribnica	109	133	116	123	99
Skupaj	942	1.002	919	859	741

PD v MDO s 41 do 100 člani

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. PD IMP	87	107	94	89	98
2. PD Krim	78	72	58	70	69
3. PD Avtomontaža	74	71	Prestop iz MDO Notranjske		
4. PD Drago Bregar	71	197	115	132	75
5. PD Polje	68	57	59	62	54
6. PD Loški Potok	66	72	53	52	39
7. PD Saturnus	53	62	66	53	56
8. PD Avtotehna	48	47	51	46	48
Skupaj	545	685	496	504	439

PD v MDO z do 40 člani

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. PD Pijava gorica	40	46	53	59	53
2. PD Delo	39	41	40	40	41
3. PD Jeglič	34	43	37	34	52
4. PD Abanka	30	22	7	34	2
5. PD Dobropolje	27	29	28	21	16
6. PD Obrtnik	23	19	15	12	11
7. PD Šentvid pri Stični	23	8	15	19	22
8. PD Vevče	16	14	13	14	14
9. PD Janko Mlakar	15	16	21	24	24
10. PD Gornik	14	16	31	36	38
Skupaj	261	254	260	293	273

ŠD, PK in AK v MDO

Društvo	Število članov v letu				
	2025	2024	2023	2022	2021
1. DRPK	129	96	84	79	57
2. ŠPD Gams	61	69	67	64	61
3. PK Ribnica	48	74	25	58	11
4. ŠD BTC	38	33	37	61	64
5. ŠD FŠ Pot	35	49	42	97	79
6. AK Vertikala	30	28	28	31	33
7. ŠD Balvanija	29	30	27	18	16
8. ŠD Amfibija	26	35	26	29	27
9. ŠPK A. Kokalja	26	31	24	21	24
Skupaj	422	445	360	458	372
Skupaj vsi	9.322	9.378	9.241	9.224	7.713

 Marinka Koželj Stepic

Sožitje v gorah

 Franjo Merše

Pregled članstva v PZS po MDO

Zap. št.	MDO	Število PD	Število članov		% 2025/2024
			2025	2024	
1.	Dolenjske in Bele krajine	12	2.302	2.317	99,35
2.	Gorenjske	29	9.658	9.968	96,87
3.	Kamniško-Bistriški	8	2.991	2.922	102,39
4.	Koroške	16	2.462	2.558	96,24
5.	Ljubljane	44	9.322	9.378	99,39
6.	Notranjske	15	2.033	2.063	98,59
7.	Podravja	33	7.244	6.940	104,37
8.	Pomurja	7	1.692	1.699	99,55
9.	Posočja	17	3.591	3.534	101,33
10.	Primorske	10	2.653	2.663	99,88
11.	Savinjske	54	10.486	10.492	99,94
12.	Zasavja	14	3.163	3.236	98,67
13.	Društva brez MDO	31	6.462	6.161	104,77
Skupaj PZS		290	64.019	63.931	101,37

Pri številu PD niso šteta društva GRS, ker so njihovi člani včlanjeni v razna PD in tudi ne tista društva, ki še niso izkazala članstva. Ta tabela pove veliko. Iz nje je razvidno, da so nekateri MDO razmeroma majhni, z malimi društvi, na drugi strani pa obstajajo veliki MDO, a to po številu društev in ne toliko po številu članov. Torej dokaj pisana družčina, zato težko postavljati enotna pravila delovanja in tudi primerjati po njihovi uspešnosti. MDO PD Ljubljane je velik, tako po številu društev kot po številu članov.

 Marinka Koželj Stepic

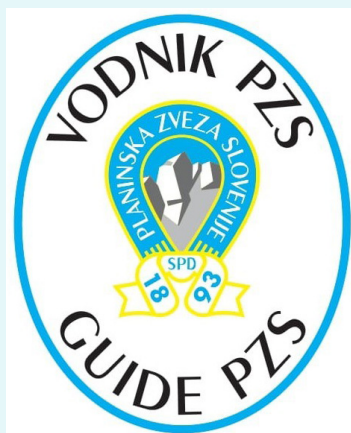
Pomlad se prebuja

Franjo Merše

Vodniki, markacisti, varuhi gorske narave in gorski stražarji v MDO

Imenskih seznamov strokovnih kadrov v biltenu letos ni. Zakon o varstvu osebnih podatkov (General Data Protection Regulation - GDPR) določa nova pravila glede varstva osebnih podatkov. Zakon ne dovoljuje javne objave oseb, če za to ni pravne podlage. Zato pri strokovni službi PZS nismo mogli dobiti imenskih seznamov strokovnih kadrov - vodniki PZS, markacisti, varuhi gorske narave in gorski stražarji. Posamezna društva lahko za svoje strokovne kadre dobijo podatke v informacijskem sistemu Naveza.

Pregled števila registriranih vodnikov za leto 2026

Zap. štev.	Društvo	Število VPZS
1.	PD Abanka	1
2.	PD Avtotehna	1
3.	PD Črnuče	4
4.	PD Delo	1
5.	PD Drago Bregar	1
6.	PD IMP	5
7.	PD Iskra Ljubljana	4
8.	PD Jeglič	3
9.	PD Krim	4
10.	PD Ljubljana-Matica	29
11.	PD LPP	6
12.	PD Medvode	9
13.	PD Mercator	5
14.	PD Polje	2
15.	PD Polž Višnja gora	10
16.	PD Pošte in Telekom	13
17.	PD Rašica	6
18.	PD Ribnica	2
19.	PD Saturnus	2
20.	PD Šmarna gora	6
21.	PD Velike Lašče	4
22.	PD Vevče	2
23.	PD Viharnik	4
24.	PD Železničar Ljubljana	8
25.	ŠD Amfibija	4
26.	ŠD BTC	2
27.	ŠPD Gams	3
Skupaj		141

V rubriki število VPZS so zajeti vsi vodniki različnih stopenj vodniške izobrazbe.
Prosim, da pozorno pregledate podatke in nepravilnosti sporočite na
e.naslov: vodniška.komisija@pzs.si

 Marinka Koželj Stepic

Pregled števila registriranih turnokolesarjev

Zap.štev.	Društvo	Število TK
1.	Akademsko PD	1
2.	PD Črnuče	4
3.	PD Grosuplje	2
4.	PD Ljubljana-Matica	16
5.	PD Mercator	3
6.	PD Ribnica	3
7.	PD Velike Lašče	2
8.	PD Železničar	6
9.	PK Ribnica	1
Skupaj		38

 Arhiv Planinske zveze Slovenije

Pregled števila registriranih markacistov, število odsekov in dolžin poti

Zap štev.	Društvo	Število markacistov	Število odsekov	Dolžina poti v km
1.	PD Avtomontaža	2	19	19,3
2.	PD Črnuče	1	5	11,2
3.	PD Dobrepolje	-	10	13,5
4.	PD Drago Bregar	-	4	4,0
5.	PD Grosuplje	2	40	66,0
6.	PD IMP	2	11	12,5
7.	PD Krim	2	20	42,0
8.	PD Ljubljana-Matica	16	99	97,1
9.	PD Loški Potok	5	36	52,8
10.	PD LPP	3	21	28,1
11.	PD Medvode	6	62	58,0
12.	PD Mercator	3	10	16,1
13.	PD Obrtnik	-	6	5,6
14.	PD Polž Višnja Gora	4	13	28,1
15.	PD Pošte in Telekom	2	36	32,6
16.	PD Rašica	3	15	24,0
17.	PD Ribnica	10	41	102,3
18.	PD RTV	3	8	7,0
19.	PD Šentvid pri Stični	-	5	14,6
20.	PD Šmarna gora	4	61	25,4
21.	PD Velike Lašče	9	41	79,9
22.	PD Vevče	2	10	29,1
23.	PD Železničar Ljubljana	8	19	28,2
Skupaj		87	592	787,4

Prosimo, da manjkajoče podatke in napake sporočite strokovnemu
sodelavki PZS, Katarini Kotnik, *e-mail : katarina.kotnik@pzs.si*

 Magdi Stritar

Pregled planinskih poti, ki jih vzdržujejo društva v MDO PD Ljubljane

PD Avtomontaža

1. Planina Zadnji Vogel - Konjsko sedlo
2. Planina Zadnji Vogel - vrh Vogla
3. Planina Zadnji Vogel - Preval Globoko
4. Pod Šijo - Vogel
5. Rjava skala - Planina Zadnji Vogel (po tekaški progi)
6. Rjava skala - Planina Zadnji Vogel (po letni progi)

PD Črnuče

1. Črnuče - Zg. Dobeno
2. Črnuče - Straška dolina
3. Dobeno - vas Rašica

PD Dobropolje

1. Ponikve - Kamen vrh
2. Podpeč - Kamen vrh
3. Podgora - Kamen vrh
4. Struška pot na stene Sv. Ane

PD Drago Bregar

1. Planina Ovčarija - Planina Viševnik - Planina pri Jezeru
2. Planina Dedno polje - Planina Viševnik

PD Grosuplje

1. Čušperk - Ilova gora - Polževo - Višnja Gora
2. Grosuplje - Limberk - Stari grad - Čušperk
3. Grosuplje - Pugled
4. Grosuplje - Županova jama - Gora
5. Šmarje - Gora
6. Šmarje - Pugled
7. Višnja Gora - Leskovec - Kucelj

PD IMP

1. Dragomer - Debeli hrib - Ključ
2. Dragomer - Ključ (pot Dolomitskega odreda)
3. Dragomer - Strmca

PD Krim

1. Iški Vintgar - Gornji Ig - Krim
2. Iški Vintgar - Krvavice
3. Iški Vintgar - Kurešček
4. Iški Vintgar - Orlek – Krim
5. Mrzlica - Mokrc
6. Strahomer - Krim
7. Strahomer - Strmec - Krim
8. Tomišelj – Krim

PD Ljubljana-Matica

1. Bogatinska vratca - Mahavšček
2. Črno jezero - Komna
3. Dolič - Triglav
4. Hribarice – Kanjavec
5. Koča pod Bogatinom - Lepa Komna - Lanževica
6. Koča pod Bogatinom - Oslova škrbina - V. vrata
7. Koča pri Savici - Dom na Komni
8. Koča pri Savici - Komarča - Triglavska jezera
9. Koča pri Savici - slap Savica
10. Komna - Bogatinjska vratca
11. Komna - Planina Govnjač - Mahavšček
12. Komna - Planina Za Migovcem - Konjsko sedlo
13. Komna - Triglavska jezera
14. Kredarica - Triglav
15. Krma - Triglavski dom na Kredarici
16. Planina Govnjač - Planina Za Migovcem - Konjsko sedlo
17. Planina Govnjač - Tolminski Kuk
18. Planina Lopučnica - Planina za Skalo
19. Prehodavci - Kanjavec
20. Prehodavci - Veliko Špičje
21. Triglavska jezera - Veliko Špičje
22. Triglavska jezera - Hribarice
23. Ukanc - Koča pri Savici
24. Vodnikov dom - Konjsko sedlo - Kredarica
25. Vrata - Kredarica
26. Vrata - Prag - Begunjski studenec

27. Zgornja Krma - Kredarica

PD Loški Potok

1. Hrib - Loški Potok - Kalični vrh
2. Hrib - Loški Potok - Kamni grič
3. Hrib - Loški Potok - Ogence
4. Jelenov žleb - Debeli vrh
5. Jelenov žleb - Kalični vrh
6. Jelenov žleb - Ogence
7. Kalični vrh - Kamni grič
8. Retje - Kamni grič
9. Šegova pot
10. Travna gora - Kalični vrh
11. Travna gora - Kamni grič

PD LPP

1. Planina Blato - Planina Pri jezeru
2. Planina Blato - Planina V Lazu
3. Planina Dedno polje - Planina V Lazu
4. Planina Dedno polje - Za Kopico - Hribarice
5. Planina Pri jezeru - Planina V Lazu
6. Planina Pri jezeru - Štapce - Triglavsko jezero
7. Planina V Lazu - Mišeljki preal - Vodnikov dom
8. Vogar - Pungrat - Planina Pri jezeru

PD Medvode

1. Gontarska planina - Tošč
2. Gonte - Grmada
3. Govejški graben - Gontarska planina
4. Legastja - Sv. Jakob
5. Ločnica - Lužar - Govejk
6. Medno - Golo Brdo - Slavkov dom
7. Osolnik - Dom na Govejku
8. Povezava na Gonte pod Grmado
9. Preska - Marjeta - Jeterbenk
10. Preska - Slavkov dom
11. Preska - Studenčice - Sv. Jakob
12. Skoz Mavški graben na Osolnik

13. Slavkov dom - Petelinc - Jeterbenk
14. Slavkov dom - Topol (Katarina)
15. Sora - Osolnik
16. Sora - Studenčice
17. Topol - Grmada
18. Topol - Sv. Jakob
19. Trnovec - Gonte - Tošč

PD Mercator

1. Orlov rob - Voglarski Skakavec
2. Povezava med potmi na Voglu
3. Ribčev laz - Čez Suho
4. Ribčev laz - Rjava skala
5. Rjava skala - Šija

PD Obrtnik

1. Govejk - Gontarska planina
2. Legastja - Dom na Govejku

PD Polž Višnja Gora

1. Jurčičeva pot
2. Pot dveh slapov

PD Pošte in Telekomu Ljubljana

1. Gabrje - Topol
2. Gladki rob - Kajzerjeva škrbina
3. Gladki rob - Mlinarica
4. Gladki rob - povezava na grebenko pot
5. Kranjska planina - Prisojnik
6. Mlinarica - sedlo Planja
7. Mlinarica - Zadnji Prisojnik - Prisojnik
8. Podutik - Toško čelo - Topol
9. Poštarski dom na Vršiču - Gladki rob - Prisojnik
10. Tičarjev dom - Poštarska koča
11. Želimlje - Kurešček

PD Rašica

1. Črnuški most - Planinski dom Rašiške čete
2. Gameljne - Pl. dom Rašiške čete

3. Pot markacistov na Rašico
4. Povodje - vrh Rašice
5. Šentvid - Bormes - Slavkov dom
6. Šentvid - Toško čelo

PD Ribnica

1. Glažuta - GK Korita
2. Grčarice - Bela stena
3. Jasnica - Bela stena
4. Jelenov žleb - Turn - Bela stena
5. Nova Štifta - Travná gora
6. Ribnica - Zadolje - Bele stene
7. Ribniška planinska pot
8. Žimarice - Mlake

PD RTV

1. Čez Ljubljanski grad
2. Tivoli - Rožnik - Mostec

PD Šentvid pri Stični

1. Lavričeva pot

PD Šmarna gora

1. Čez Peske
2. Čez Zatrep - priključek na Mazijevo stezo
3. Kovačeva steza
4. Mazijeva steza
5. Medno - Vikrče
6. Partizanska steza
7. Pogačnikova plezalna pot na Grmado
8. Pot čez Spodnjo kuhinjo
9. Pot svobode
10. Romarska pot
11. Skaručenska pot s Povodja
12. Šmartinska pot
13. Štapce - Tičarica - Vratca
14. Vozna pot na Šmarno goro
15. Westrova pot (Vikrče - Grmada - sedlo)

PD Velike Lašče

1. Kregane laze - Predgozd - Vel. Lašče - Dule
2. Medvedica - Turjak - Predgozd - Lužarji
3. Medvedica - Veliki Ločnik
4. Podkraj - Predgozd
5. Turjak - Kurešček
6. Velike Lašče - Sv. Primož - Kališče - Velike Lašče
7. Velike Lašče - Kamen vrh - Grmada - Velike Lašče
8. Velikolaška kulturna pot

PD Vevče

1. Kucelj - Trebeljevo - Prežganje - Janče
2. Papirniška (Vevška) pot

PD Železničar

1. Črno jezero - Planina Viševnik - Pršivec
2. Hebed - Planina Viševnik
3. Planina Krstenica - Spodnja Grintovica
4. Planina V Lazu - Planina Krstenica
5. Pršivec - prečna povezava
6. Stara Fužina - Vogar
7. Vogar - Planina Hebed - Pršivec
8. Vogar - Vodični vrh - Planina Pri jezeru
9. Voje - Planina Krstenica

Obhodnice

1. del Slovenske planinske poti (nosilec PZS)
2. del Razširjene slovenske planinske poti (nosilec PZS)
3. del Poti kurirjev in vezistov NOV (nosilec Odbor za organizacijo Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije)
4. del Vrhovi prijateljstva (nosilec PZS)
5. del E6 (nosilec KEUPS)
6. del E7 (nosilec KEUPS)
7. Bratska planinska pot Ljubljana - Zagreb (nosilec MDO Ljubljana)
8. Bratska planinska pot Ljubljana - Rijeka (nosilec MDO Ljubljana)
9. Ljubljanska mladinska pot (nosilec MDO Ljubljana)
10. Grosupeljska planinska pot (nosilec PD Grosuplje)
11. Kurirska pota Dolomitov (nosilec PD Medvode)

12. Papirniška pot (nosilec PD Vevče)
13. Ribniška planinska pot (nosilec PD Ribnica)
14. Poštarska jamska pot (nosilec PD Pošte in Telekoma Ljubljana)
15. Pot slovenskih legend (nosilec PD Pošte in Telekoma Ljubljana)
16. Transverzala PD RTV Ljubljana (nosilec PD RTV Ljubljana)

✍ Magdi Stritar

Usmerjevalne table na Vratih

 Marinka Koželj Stepic

Pregled varuhov gorske narave

Zap.štev.	Društvo	Število varuhov
1.	Akademsko PD	1
2.	PD Črnuče	2
3.	PD Drago Bregar	2
4.	PD Iskra Ljubljana	5
5.	PD Krim	6
6.	PD Ljubljana-Matica	10
7.	PD LPP	1
8.	PD Medvode	1
9.	PD Mercator	6
10.	PD Obrtnik	1
11.	PD Polž Višnja gora	4
12.	PD Pošte in Telekom	4
13.	PD Rašica	2
14.	PD RTV	3
15.	PD Šmarna gora	1
16.	PD Viharnik	1
17.	PD Železničar	1
18.	ŠPD Gams	1
Skupaj		52

V kolikor so podatki pomanjkljivi ali napačni, sporočite Dušanu Prašnikarju, e-mail: dušan.prasnikar@pzs.si

 Nevenka Rajhman

Pregled gorskih stražarjev

Zap.štev.	Društvo	Število GS
1.	PD Krim	1
2.	PD Ljubljana-Matica	7
3.	PD LPP	2
4.	PD Medvode	8
5.	PD Mercator	5
6.	PD Pošte in Telekom	2
7.	PD Rašica	6
8.	PD Šmarna gora	4
9.	PD Viharnik	3
Skupaj		38

Če so podatki pomanjkljivi ali netočni sporočite Nevenki Rajhman,
e-mail: nevenka.rajhman@gmail.com.

Bodeča neža

 Franjo Merše

Pregled koč, zavetišč in bivakov v upravljanju PD v MDO

Zap. št.	Naziv koč	Društvo	Način upravljanja
1.	Triglavski dom na Kredarici	Ljubljana-Matica	oskrbnik
2.	Koča pri Triglavskih jezerih	Ljubljana-Matica	oskrbnik
3.	Koča pri Savici	Ljubljana-Matica	oskrbnik
4.	Dom na Komni	Ljubljana-Matica	oskrbnik
5.	Slavkov dom na Golem Brdu	Medvode	najemnik
6.	Poštarski dom na Vršiču	Pošte in Telekom	najemnik
7.	Kosijev dom na Vogarju	Železničar	oskrbnik
8.	Koča na Planini pri Jezeru	LPP	oskrbnik
9.	Mihelčičev dom na Govejku	Obrtnik	najemnik
10.	Črnuška koča na Mali planini	Črnuče	najemnik
11.	Planinski dom Rašiške čete na Rašici	Rašica	najemnik
12.	Planinska koča pri Sv. Ani na Mali gori	Ribnica	dežurstvo
13.	Planinska koča na Kamen vrhu	Dobropolje	dežurstvo
14.	Planinska koča na Kamnem griču	Loški Potok	najemnik
15.	Lavričeva koča na Gradišču	Šentvid pri Stični	najemnik
16.	Bregarjevo zavetišče na Planini Viševnik	Drago Bregar	dežurstvo
17.	Bivak pod Skuto	Ljubljana-Matica	

 Marinka Koželj Stepic

Planinska koča pri Sv. Ani na Mali gori

Franjo Merše

Dogodki v odborih MDO PD Ljubljane v letu 2025

Vodniški odbor

Strokovna ekskurzija v Švici

Po prihodu v Saas-Grund smo v nahrbtnike naložili opremo za feratanje in se z gondolo zapeljali do postaje Kreuzboden. Od tod smo peš nadaljevali do vstopa v ferato na Jagihorn (3206 m). Nadeli smo si čelado, pasove in ostalo opremo za gibanje po feratah. Najprej smo prikazali tehniko gibanja po feratah in nudenje pomoči onemoglemu v ferati. Na poti proti vrhu smo preplezali nekaj lestev in znameniti viseči most. Pot z vrha je nezahtevna in kar hitro smo prispeli do kočice Weissmieshütte, kjer smo se okrepčali ter se kasneje z gondolo spustili do izhodišča. Sledila je vožnja v Saas-Fee in nastanitev v apartmaju.

Jagihorn - na lestvi

Jagihorn - na visečem mostu

Lagginhorn - pogled na Weissmies

*Lagginhorn - pogled na Saas-Fee in
vrhove nad njim*

V petek smo se opremili za ledeniško turo na Weissmies (4017 m). Z gondolo smo se zapeljali do zgornje postaje Hohsaas. Po prikazu ledeniške vrвне tehnike smo se navezali v ledeniško navezo in se podali na ledenik, ki vodi vse do vrha. Sestopili smo po poti vzpona. Sledila je vožnja z gondolo v dolino. V soboto smo za cilj izbrali Lagginhorn (4010 m), na katerega smo se podali z zgornje postaje Hohsaas. Od tod smo prečili zahodno pobočje gore vse do ZJZ grebena, po katerem poteka pot na vrh. Pot je bila kopna, zato smo vrh hitro osvojili. Sestopili smo proti Weissmieshütte, kjer smo se okrepčali. Sledila sta še sestop do srednje postaje žičnice Kreuzboden in vožnja z gondolo v Saas-Grund.

Weissmies - proti vrhu

Weissmies - ledeniške razpoke

Zadnji dan, v nedeljo, je bil turistične narave. Po sprehodu skozi mesto Saas-Fee smo se z gondolo odpeljali do postaje Felskinn, kjer smo si ogledali vlak zobate železnice Metro Alpin, ki pelje do postaje Mittelallalin. Na vseh postajah smo se naužili razgledov. Ko smo se vrnili v Saas-Fee, smo se z drugo gondolo peljali še do postaje Spielboden, kjer smo ravno tako uživali čudovitih razgledih na okoliške vrhove in ledenike pod njimi ter na mesti Saas-Fee in Saas-Grund. Sledila je vožnja domov.

Strokovna ekskurzija je štela štiri udeleženske in udeležence.

Strokovno ekskurzijo je sofinanciral MDO PD Ljubljane.

Strokovna ekskurzija na Grossglockner

V soboto, 14. in v nedeljo, 15. 6. 2025, smo bili na strokovni ekskurziji "Varno gibanje v ledeniškem svetu" na Grossglockner-ju.

Iz Ljubljane smo krenili ob 8h zjutraj. Po kratkem postanku na kavi in sladoledu v Lienzu smo kmalu prispeli do našega izhodišča pri gostišču Lucknerhaus. Tam smo se preoblekli, in preobuli ter si nadeli nahrbtnike. Na poti do Stüdlhütte smo se za nekaj minut ustavili še pri Lucknerhütte. Nato smo na snežišču nad Stüdlhütte obnovili gibanje ledeniške naveze in reševanje iz ledeniške razpoke. Gorski vodnik Mitja Kovačič nam je pokazal tudi zelo uporabne alternativne metode reševanja.

Drugi dan smo se po zgodnjem zajtrku pod vodstvom gorskega vodnika Mitje Kovačiča podali čez ledenik in višje po ferati do

Napredovanje po grebenu

Prihod do Stüdlhütte

Vzpon na Grossglockner

Erzherzoga Johanna Hütteja. Po prečanju ledenika nad kočjo smo prispeli do ladijskih vrvi ob vstopu v steno. Takoj smo se soočili s številnimi navezami, ki so se vzpenjale na vrh ali so se spuščale. Po nekaj manevrih srečevanj z njimi smo osvojili najvišji vrh Avstrije Grossglockner (3789 m). Po razgledih in malici smo se spustili po poti vzpona. Med potjo do gostišča Lucknerhaus smo se ustavili še pri Stüdlhütte ter pri Lucknerhütte, kjer smo nekaj pojedli in popili. Sledila je vožnja domov. Celotna odprava je štela 8 udeležencev. Strokovno ekskurzijo je sofinanciral MDO PD Ljubljana.

Odbor za planinska pota

Delo odbora za planinska pota

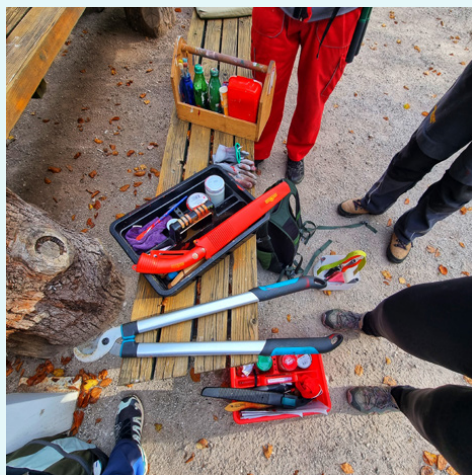
Osnovna naloga vodje Odbora za planinska pota je obveščanje in seznanjanje markacistov in skrbnikov poti z novostmi na področju urejanja poti. Obvestila in opomnike pošiljam načelnikom prek elektronske pošte, z nekaterimi pa se domenimo kar po telefonu. Obveščamo se tudi o drugih pomembnih planinskih temah. Zadnja leta morajo markacisti poleg fizičnega urejanja poti opraviti tudi veliko elektronskega dela. Delovne akcije se vpisujejo v PlanGis. K vsaki akciji je potrebno priložiti slikovni material. Veliko je dela z oddajo denarnih zahtevkov za sofinanciranje vzdrževanja in označevanja planinskih poti, pripravo smernih tabel, urejanja katastra poti. Kjer je potrebno, pomagamo markacistom. Odbor skrbi tudi za tri vezne poti: Ljubljanska mladinska pot (LMP), Bratska planinska pot Ljubljana– Zagreb in Bratska planinska pot Ljubljana – Rijeka. Potrebno je pregledovati pot, opozarjati skrbnike poti in skrbeti za žige. Pri meni se tudi dobijo dnevniki poti, izpolnjene pa potrdim in pošljem značko. V letu 2025 smo na nivoju MDO izpeljali dve delovni akciji na območju Velikih Lašč. 12.10. nas je 14 markacistov urejalo evropsko pešpot E6 – od Velikega Ločnika do Turjaka. Prestavili smo del pot, narisali nove markacije, obnovili stare, očistili zaraščeno pot in postavili drogove za nove smerne table. Druga akcija pa je potekala 19.10. na planinski poti Kamen vrh – Grmada, kjer smo prav tako urejali markacije in postavili drogove za smerokaze.

Markiranje

Magdi Stritar

Orodje markacistov

Vesna Gruden

Magdi Stritar

Odbor za varstvo gorske narave

Izvir reke Timave in Doberdobsko jezero

Odbor za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane je v soboto, 18. oktobra 2025 uspešno izvedel ekskurzijo do izvira reke Timav in ob Doberdobskem jezeru. Med udeleženci so bili večinoma varuhi gorske narave in gorski stražarji ter ostali ljubitelji narave. Bilo je 43 udeležencev iz 12 društev in sicer: PD Mercator 9, PD RTV 7, PD Delo 6, PD Iskra Ljubljana 4, PD LPP, PD Viharnik in PD Polž po 2 in PD Obrtnik, PD Rašica, PD Ljubljana-Matica in PD Saturnus po 1 udeleženec. Pridružili so se tudi trije gostje iz Odbora za varstvo gorske narave pri MDO Gorenjska.

Iz Ljubljane so se odpeljali proti Gorici in dalje v Štivan (S. Giovanni del Timavo). Med vožnjo je vodnica Marinka podrobno predstavila obe zanimivosti, katera so nameravali obiskati.

Eden od štirih izvirov reke Timav

 Marjan Klančar

Najprej so si ogledali izvir reke Timav. Timava je reka v Tržaškem primorju. Tok reke Timave je od izvira do izliva v morje dolg le približno 2 km. V štirih izvirih se reka pojavi pri Štivanu (S. Giovanni del Timavo) in se kmalu zatem, pri Ribiškem naselju, med Devinom in Tržičem izliva v Pancanski zaliv, ki je del Tržaškega zaliva. Domneva, da je Timava izključno izvir ponikalne reke Reka je bila v 20. stoletju znanstveno ovržena. Od reke Reka prejema le tretjino vode, drugi dve tretjini pa dopolnjujeta reka Vipava s ponorom pri kraju Vrtoče in Soča, ki delno ponikuje v prodnatih tleh. Nekaj

vode prispevajo tudi meteorne padavine s kraške planote nad izvirom. Reko Timavo so omenjali že antični pisci, na področju izvirov je bilo nekoč rimsko naselje Fons Timavi. Ogledali so si dva izvira od štirih in oba sta bila nenormalno vodnata. Nato so si v neposredni bližini ogledali še staro cerkev iz 15. stoletja. Opazili so sledove, ki so kazali na to, da je bila pred nedavnim poplavljenjena vsaj za nekaj cm.

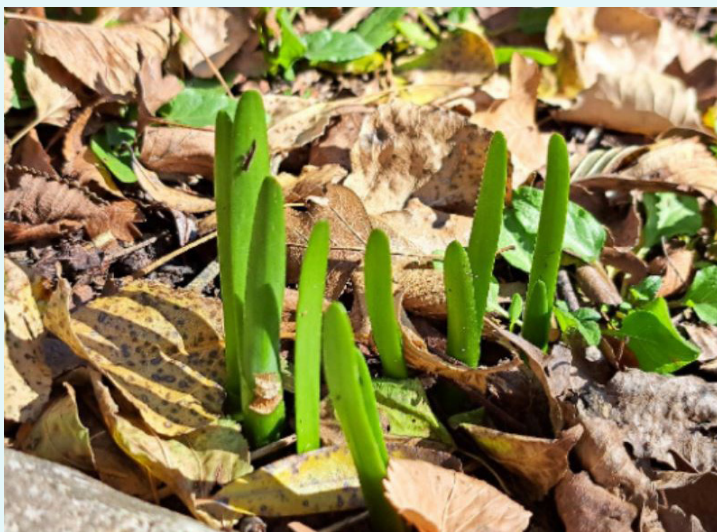
Pohod ob jezeru

 Marjan Klančar

Sledila je vožnja do Doberdobskega jezera. Naravni rezervat, v katerem ležita Doberdobsko in Prelosno jezero, meri 726 hektarov. Posebnost rezervata je presihajoče Doberdobsko, v katerem gladina vode zelo niha, in Prelosno jezero, kjer je nihanje manj opazno. Obe jezera obdajajo mokrišča, kot so vlažni travniki in vlažni gozd. Ta prehajajo v suha okolja kot sta kraška gmajna in kraška gošča. Zaradi ekološko tako različnih okolij sta rastlinstvo in živalstvo zavarovanega območja zelo raznolika. V rezervatu je mnogo jam in so obsežne skalnate površine s kraškimi tvorbami kot so žlebiči in škraplje. Simbol rezervata je beloprski jež, ki živi v vzhodnem delu Evrope. Rezervat pa je ravno na zahodni meji njegove razširjenosti in je eno izmed redkih bivališč tega ježa v Italiji. Večja poplavljenost je v mesecih z daljšim deževjem, torej spomladi in jeseni. Jezero je dokaj izsušeno v sušnem obdobju, torej pozimi in poleti. Ne glede na to ali je polno vode ali prazno, je vedno polno zanimivosti, zato je priporočljiv obisk v deževni in sušni dobi.

Podali so se po prijetni poti ob severni strani jezera, vendar jezera niso videli. Na koncu polja, do koder seže voda, kadar je jezero polno, so se obrnili. Pot, po kateri so hodili je bila dokaj vlažna. Spoznavali so rastje na mokriščih, kraško goščo, trstičje, ki raste že v plitvi vodi. Videli so tudi kako že odganja iz zemlje iris in veliki poletni zvonček, ki sta značilna za to področje. Nazadnje

so si ogledali še izvire, ki pa so bili zelo slabotni in komaj vidni.

Veliki poletni zvonček že kuka iz mokre zemlje

📷 Sonja Modlic

Nato so se odpeljali v naselje Doberdob, znano predvsem po bojih iz I. svetovne vojne. Kraj je še močno slovenski, osnovna šola se imenuje po Prežihovem Vorancu, na pročelju cerkve so v mozaiku napisi v slovenščini, ulice so poimenovane po slovensko.

Pročelje cerkve v Doberdobu

📷 Marjan Klančar

Pogled na polje z majhnim jezercem

 Marjan Klančar

Udeleženci naravovarstvenega izleta

 Marjan Klančar

Odpeljali so se še do centra Gradina v neposredni bližini Doberdoba. Center Gradina je bil zgrajen z evropskimi sredstvi. Tu je muzej, gostišče in nekaj prenočišč. Tokrat je bil center v celoti zaprt in je dajal zapuščen videz. Deloval je le nekaj let. Skupina se je posedla po klopeh, malicali so hrano iz nahrbtnika ter uživali v toplem sončnem dnevu. Sprehodili so se še do razgledišča in si ogledali jezero iz ptičje perspektive. Videli so le polje in v sredini majhno jezerce. Pogled pa je segal tudi na letališče Ronke, Monfalcone (Tržič) in Grado (Gradež).

Ta naravovarstveni izlet je bil izveden v okviru Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, ki je tudi kril stroške prevoza. Odbor je organiziral in izvedel že nekaj podobnih akcij in sicer po dolini Kamniške Bistrice, po Orlovi poti na Kočevskem, na Pohorju do Lovrenških jezer in lani po Parku prirode Učka. Udeleženci so bili z izbiro programa zelo zadovoljni in si želijo še kaj podobnega v kraje, ki jih še ne poznajo.

Program ekskurzije je pripravila in izlet vodila Marinka Koželj Stepic, vodnica PZS, prijave pa je zbirala Nevenka Rajhman, vodja odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljane.

 Marinka Koželj Stepic

Zahvala in pohvala OVGN pri MDO PD Ljubljana

Vse od septembra, ko je vodja Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, Nevenka Rajhman, napovedala vsakoletno izobraževalno ekskurzijo za varuhe gorske narave in gorske stražarje, sem z nestrpnostjo čakala soboto, 18. oktobra 2025. Toliko bolj, ker je bil ponovno izbran cilj v zamejstvu, ki ga ne obiščemo prav pogosto in nam je v večini neznan. Tokratna poučna ekskurzija nas je popeljala v vasico Štivan, k izviru kratke, a temu živahne reke Timav, na mokrišču in po učni poti ob Doberdobskem jezeru, skozi kraško gmajno, med lovorovimi drevesi, spremljal nas je že obarvan ruj.....topel jesenski dan je bil in pogledi na široko, ravno in prijazno pokrajino z razgledišča Gradina čez Ronke vse do Gradeža v daljavi so ga zaokrožili v popolnost.

Prisrčna hvala Marinki Koželj Stepic, ki je izlet pripravila in vodila, in Nevenki Rajhman, ki nas je organizirala in obveščala. Hvaležna sem, da imamo varuhi gorske narave in gorski stražarji možnost na tak način in na mestu samem pridobiti informacije, znanja, izkušnje in doživetja. Obenem pa se vsaj enkrat letno družiti s kolegi in poklepetati s somišljeniki, ki naravo spoštujejo, cenijo in varujejo tako kot mi.

 Nadja Uršič

Odbor za propagando in informiranje

Bilten 2025

Odbor je tudi v letu 2025 poskrbel, da je v začetku aprila izšel na 56 straneh Bilten, glasilo MDO PD Ljubljana. Bilo je natiskanih 100 izvodov, poleg tega smo ga poslali na vsa društva v elektronski obliki. Tiskane izvide smo posredovali nekaterim planinskim kočam, na taboru in tistim, ki so za to izrazili željo. Vsebina vseh izdanih biltenov je na vpogled na spletni strani MDO PD Ljubljane.

53. Tabor ljubljanskih planincev

Tradicionalni, že 53. Tabor ljubljanskih planincev je bil letos 8. junija na Rašici pri Trubarjevi domačiji. Soorganizator je združil tabor z vsakoletnim, tradicionalnim pohodom po Velikolaški kulturni poti, ki povezuje rojstne kraje velikih rojakov Frana Levstika, Josipa Stritarja in Primoža Trubarja. Pohod se je pričel v Velikih Laščah in zaključil pri Trubarjevi domačiji. Udeležba je bila dobra, planinci pa so bili iz PD Delo, PD Saturnus, PD Vevče, PD LPP, PD Iskra Ljubljana, PD Polž, PD Mercator, PD Abanka, PD Viharnik, PD RTV, PD Ribnica in seveda PD Velike Lašče. Tradicionalnega pohoda se je skupaj udeležilo skoraj 600 udeležencev iz vse Slovenije. Ob koncu pohoda so vsi udeleženci prejeli dobro malico bodisi dve ribi ali porcijo čevapčičev. Za veselo vzdušje je igral ansambel Razgled, udeležence pa so pozdravili s kratkimi nagovori predsednik PD Velike Lašče, predsednik MDO PD Ljubljana in drugi. Prijetno druženje je trajalo še v pozno popoldne. Soorganizacijo je izvedlo PD Velike Lašče in to na zavidljivi višini.

✍ Marinka Koželj Stepic, 📷 Marjan Klančar

Utrinki iz planinskih društev

Planinsko društvo Polž

Jurčičeva pot znova povezala tisoče pohodnikov

Letošnja Jurčičeva pot je znova pokazala, kako močno lahko pohod poveže ljudi, naravo in kulturo. Prva sobota v marcu je v Višnjo Goro privabila množico pohodnikov z vseh koncev Slovenije, saj se jih je na 32. pohod podalo rekordnih več kot 8000. Najbrž je k temu številu prispeval res krasen topel dan brez oblaka na nebu. Tradicionalni pohod, ki ga organizirata Občina

Ivančna Gorica in Planinsko društvo Polž Višnja Gora skupaj z lokalnimi društvi in številnimi prostovoljci, že več kot tri desetletja povezuje šport, kulturno dediščino in druženje. Pohod predstavlja simbolni poklon pisatelju Josipu Jurčiču, rojenemu na Muljavi, in njegovi literarni dediščini. Pot sledi pokrajini, v kateri je pisatelj odraščal in iz katere je črpal navdih za svoja dela. Pohodniki so se med 7. in 10. uro odpravili iz starega mestnega jedra Višnje Gore proti Muljavi. Na startu so jih pozdravili domači čebelarji z medenim zajtrkom pri Hiši kranjske čebele, nato pa se je pot nadaljevala skozi razgibano pokrajino proti Jurčičevi domačiji. Na približno 12 kilometrov dolgi trasi so za dogajanje skrbela številna lokalna društva, gasilci, turistični delavci in domačini ob poti. Nekateri so izbrali tudi daljšo, 23-kilometrsko različico do izvira reke Krke v Krški jami.

Na Muljavi je pohodnike pričakal kulturni program, na koncu pa še glasbena spremljava Prifarskih muzikantov. Dogodek je imel tudi simbolno težo: letos obeležujemo 160 let od izida romana Deseti brat, 150 let od nastanka

tragedije Tugomer in 200 let od izgradnje hiše, v kateri se je leta 1844 rodil Josip Jurčič.

Poseben pečat pohodu vsako leto dajejo številni prostovoljci, letos jih je bilo okoli 150, ter društva in organizacije, ki skrbijo, da poteka vse varno in

prijetno. Prav zaradi te skupne energije Jurčičeva pot že več kot tri desetletja presega lokalne okvire in ostaja ena najbolj prepoznavnih literarno-pohodniških prireditev v Sloveniji.

Takšni dnevi človeka spomnijo, kako malo je včasih potrebno: nekaj kilometrov poti, dobra družba in občutek, da si del nečesa skupnega. Kdor je letos hodil po Jurčičevi poti, to dobro razume.

Če ste jo letos zamudili, se lahko vedno podate po poti sami, saj je res lepo označena. Nova priložnost, da doživite tako množičen pohod z vso energijo, ki spada zraven, pa bo že prihodnje leto, tradicionalno prvo soboto v marcu.

Vzgajamo mlade planince

V Planinskem društvu Polž verjamemo, da ljubezen do gora ni samoumevna. Največkrat se rodi v otroštvu. Raste ob prvem žigu v knjižici, ob skupnem čaju na vrhu, ob občutku mokrih rokavic in rdečih lic ter ob spoznanju, da zmoreš več, kot si mislil. Naša želja je preprosta: da ta ljubezen ostane z otroki vse življenje.

In zato gremo na pot. Skoraj v vsakem vremenu. V soncu, vetru in tudi v snegu. Včasih v hudi pripeki, ko je treba spiti več vode in narediti kakšen postanek več. Drugič v mrazu, ko škripa pod nogami. A vedno pridemo na cilj. V vseh letnih časih.

Leto 2025 si bomo v Planinskem društvu Polž zapomnili predvsem po otroškem smehu na zasneženih pobočjih, po drobnih, a odločnih korakih proti vrhovom in po iskricah v očeh, ko so mladi planinci prvič osvojili vrh. Če je srce našega društva ljubezen do gora, potem so otroci njegov utrip.

Planinski krožek deluje na osnovnih šolah v občini Ivančna Gorica in povezuje otroke od 1. do 6. razreda. Imamo pa tudi že vrtčevski program.

Program je bil v letu 2025 poln in izleti polno zasedeni. To razumemo kot zaupanje staršev in kot dokaz, da otroci potrebujejo gibanje, skupnost in izkušnjo narave.

Zimsko sezono smo začeli na Zelenici. Januarja in februarja je kar 145 otrok iz OŠ Veliki Gaber, OŠ Šentvid pri Stični, OŠ Ivančna Gorica, OŠ Višnja Gora, OŠ Krka in OŠ Zagradec doživelo pravo planinsko zimo. Učili so se varnega gibanja v snegu, hoje v koloni, poslušanja navodil, skrbi drug za drugega. In potem za nagrado spust s sankami.

Ne kakršnokoli sankanje. Prava sankaska proga. Dolga, strma, hitra. Ko se spustijo, vriskajo.

»Še enkrat! Še enkrat!«

»Nič me ni strah! No ... malo me je, ampak je preveč dobro!«

»A si videl, kako hitro smo šli? Skoraj sem letel!«

Otroci drviijo, odrasli pa jih gledamo z malo več zadržanosti. Resnica je, da je nas včasih bolj strah kot njih. Skrbi nas, da se ne bi zaleteli, da bi kdo izgubil ravnotežje. A ob tem vidimo njihovo zbranost, pogum in predvsem veselje. In ko jih je veliko, ko se cela skupina zapodi po beli strmini in odmeva smeh, je jasno, zakaj to počnemo.

Po takih dnevih pridejo domov utrujeni. Prijetno utrujeni. Vodniki in otroci. Spanec pa trden za vse. Zaslužen dan na svežem zraku in občutek, da si nekaj doživel.

Pomlad je prinesla nove izzive. Na Krimu so otroci spoznali, da vzpon ni le fizični napor. Je pot vztrajnosti. Je trenutek, ko nekdo reče: »Daj, še malo, zmoreš,« in ko skupina počaka najpočasnejšega. Tam se učijo, da cilj ni samo vrh, ampak pot do njega.

Na Hlevniški planini so obstali ob razgledu nad Idrijo in za nekaj minut utihnili. Redki trenutki, ko je skupina otrok tiho, povedo največ. Ne zato, ker bi morali biti, ampak ker jih razgled preprosto ustavi.

Ob koncu maja sta dve skupini izvedli dvodnevna planinska tabora na Celjski koči z vzponom na Donačko goro. Dvodnevni tabor prinese nekaj

več: nahrbtnik je težji, odgovornost večja, več je medsebojnega prilagajanja. A prav tam se pokaže samostojnost. Kako si urediti ležišče, kako razporediti moč, kako poskrbeti za svojo opremo. In kako zvečer, kljub utrujenosti, še vedno najti energijo za smeh.

Bili smo tudi na Boču, Jančah in Jelenovem studentcu. Ob poti smo utrjevali znanje o markacijah, varnem gibanju in spoštovanju narave. Otroci hitro razumejo, da gora ni igrišče brez pravil. Naučijo se, da odpadki sodi v nahrbtnik, da planinska pot ni samoumevna in da je vsaka markacija rezultat dela prostovoljcev.

Poseben pečat je pustil decembrski nočni pohod z lučkami v okolici Višnje Gore. Zbralo se je kar 250 pohodnikov, med njimi 150 otrok. Ko se kolona lučk premika skozi temo, se ustvari občutek, da si del nečesa večjega. To ni bil le pohod. Bil je večer skupnosti. Otroci so hodili ponosno, z občutkom, da zmorejo tudi temo, če hodijo skupaj.

Delo z mladimi ni vedno enostavno. Včasih je treba ponoviti navodila. Včasih počakati. Včasih rešiti kakšen žulj ali slabo voljo. A ko vidiš otroka, ki na začetku poti pravi: »Jaz pa ne bom zmogel,« in ga na vrhu slišiš: »A gremo še kam?«, veš, da je vredno.

V letu 2025 smo še enkrat potrdili, da gore otrokom dajejo več kot le gibanje. Dajejo jim izkušnjo skupnosti, občutek odgovornosti, stik z naravo in predvsem priložnost, da rastejo.

Videti srečo na otroških obrazih, brez ekranov, brez tekmovanja, samo z vetrom v laseh in blatom na čevljih je neprecenljivo.

In zato bomo šli tudi prihodnje leto na pot.

Planinsko društvo Gams

Gamsi iz leta v leto bolj aktivni

V letu 2027 bo naše društvo ŠPD GAMS Vodice praznovalo že trideseto obletnico plodnega delovanja. Tistim, ki smo v društvu že od samega začetka, nam je ta čas neverjetno hitro minil, čeprav se je v vsem tem času zgodilo neverjetno število planinskih in drugih dogodkov.

Pomoč pri oskrbi koče na Snežniku

Na vrhu Komarče

Mogoče smo res malenkost provincialni, vendar smo hvaležni, da ima lokalna skupnost posluh za naše potrebe in nas v skladu z zakonodajo, ter po svojih zmožnostih finančno podpira. Sodelovanje je obojestransko na način, da se člani udeležujemo vsakoletne občinske čistilne akcije in sodelujemo pri tradicionalnem pohodu na Krvavec ob slovenskem kulturnem prazniku, ko poskrbimo, da vsi pohodniki varno pridejo na cilj, ter seveda tudi nazaj v dolino.

Še pred desetimi leti smo imeli samo enega licenciranega planinskega

vodnika, danes imamo kar štiri. Ena članica je naredila tečaj za varuhinjo gorske narave, novo pridobljeno znanje pa na izletih prenaša tudi na ostale člane.

Kar se tiče pohodov, so bili začetki zelo skromni, saj smo imeli samo tri pohode na leto. Vzporedno s povečanjem števila vodnikov, se je večalo tudi število izletov. Sedaj imamo vsak mesec en pohod, letos pa smo dodali še enega z naravovarstveno vsebino. Izletov se v povprečju udeleži okrog petnajst članov. Upravni odbor vsako leto v plan izletov umesti vsaj enega ali dva, ki sta izven meja naše države.

Aktivni smo tudi na področju izobraževanja in sodelovanja s krovno organizacijo PZS. Redno smo udeleženi na jesenskih, oziroma spomladanskih posvetih PZS, vsaj en vodnik se udeleži zbora vodnikov pri MDO Ljubljana, varuhinja gorske narave se redno udeležuje sestankov, predavanj in izletov v organizaciji MDO Ljubljana, vsaj en vodnik se vsako leto udeleži strokovnega posveta Gore in varnost v organizaciji PZS, vodniki pa vestno skrbijo za redno obnavljanje svoje vodniške licence.

Letos se je naša predstavica udeležila tudi skupščine PZS v Hrastniku. Na temo izbrisa manjših društev iz krovne organizacije se je prijavila k razpravi in povedala mnenje našega, in verjamem da tudi mnogih drugih manjših društev, saj je bil izid glasovanja izrazito v podporo slednjim.

V prihodnje si želimo, da bi se trend naših aktivnosti še dvigal. Za starejše člane imamo namen izvesti kakšen lažji izlet med tednom, po možnosti z javnim prevozom. Prizadevali si bomo pridobivati nove člane, predvsem mladino. Za jubilejno leto že zbiramo ideje kako ga bomo obeležili, da nam bo še dolgo ostal v lepem spominu.

Kar pa je najpomembnejše, se bomo trudili, da bodo pohodi kraj sproščenega druženja, kjer se bo vsakdo počutil sprejetega.

Na vrhu Lisce

✍️ *Vida Pirc*, 📷 *arhiv PD Gams*

Planinsko društvo Pošte in Telekom

Otliško okno

Kljub ne preveč obetavnemu vremenu, smo se podali proti Ajdovščini, na pohod po Angelski gori do Otliškega okna. Ob prihodu smo se razdelili v tri skupine. Prva skupina je opravila težjo pot, in sicer od izvira Hublja proti Otliškemu oknu. Druga skupina je opravila daljšo, a lažjo pot, od Predmeje do Otliškega okna. Tretja skupina pa je opravila kratko in lahko pot, od naselja Otlica do Otliškega okna.

Pot od izvira Hublja proti Otliškemu oknu je vseskozi zmerno strma. Vzpenjali smo se skozi gozd in pod vrhom po melišču, kjer so se nam pokazali že prekrasni razgledi na zgornjo Vipavsko dolino. Ko se je pot nekoliko položila, smo najprej zagledali malo Otliško okno in nad njim še veliko Otliško okno. Le še nekaj deset metrov nas je ločilo do vrha, medtem pa smo prispeli do kapelice, ki stoji tik pod vrhom in kjer smo si lahko postregli tudi z žigom. Na vrhu se pot poravna in po dobrih petih minutah smo prispeli do Otliškega okna skozi katerega smo lahko opazovali Vipavsko dolino. Otliško okno je naravno okno, ki naj bi nastalo zaradi tektonske razpoke v apnencu. Skozenj si je našla pot tudi voda in izdolbla ta kraški pojav v obliki velike kaplje.

Prav na tem mestu smo naredili daljši postanek za malico in bližnji ogled okna. Kaj kmalu se nam je pridružila skupina, ki je opravila najkrajšo pot in skupaj smo nadaljevali hojo do znamenitega polža, ki ga je mladi arhitekt zgradil iz odpadnega kamnja v pravilno geometrijsko spiralo. Ko smo se skupaj vračali do zaselka Otlica nas je dohitela tretja skupina. Počakali smo jih, da so si ogledali Otlško okno in nato skupaj odšli do Otlice, kjer smo si v bližnjem lokalnem privoščili pijačo ter se z avtobusom odpravili na kosilo v gostilno Turk, v Hotedršici.

»Legenda pravi, da je Otlško okno s svojim rogom ustvaril Hudič, potem

ko je neuspešno poskusil dvigniti Čaven in se polastiti zaklada, na katerem sloni. Okno je lepe lečaste oblike in nam nudi enega najbolj nenavadnih pogledov na Vipavsko dolino. Pod večjim oknom je še eno manjše. Po njemu se imenuje bližnja vas Otlica, po votli oziroma narečno otlí gori. Pravijo pa mu tudi Luknja.«

 Ivica Vidmar, arhiv PD Pošte in Telekom

Planinsko društvo Velike Lašče

Pot velikolaških planincev od Novega leta do Božiča

Planinsko društvo Velike Lašče obstaja zaradi ljudi. Zaradi prostovoljcev, ki v času, ko je svet hiter in dnevi prekratki, vseeno najdejo uro, dve ali celo dan, da naredijo nekaj dobrega za druge. Zaradi članov, ki verjamejo, da je vredno skrbeti za poti, organizirati pohode, se družiti, gibati v naravi na svežem zraku in ohranjati živo planinsko tradicijo naših krajev.

Začetek leta je, kot že vrsto let, v društvu zaznamoval tradicionalni novoletni pohod na Kamen vrh in Grmado. Vsako leto se ga udeleži lepo število ljudi. Nekateri verjetno zaradi svežih novoletnih zaobljub, drugi zaradi želje začeti leto v naravi, mi pa upamo, da predvsem zato, ker se z nami radi podajo na pot. V januarju smo se zbrali tudi na občnem zboru, kjer smo predstavili delo preteklega leta, začrtali smernice za naprej ter podelili priznanja in častne znake PZS zaslužnim članom. Že nekaj dni kasneje je sledil še en pohod na Grmado, in sicer v spomin na Nejca, ki ga vsako leto spremlja spoštljiv spomin in občutek povezanosti. Februarja smo odšli na zimski pohod na pravljične Svete Višarje. Spomladi smo med svečinskimi vinogradi uživali v soncu, vinu, dobri hrani in pristnih nasmehih domačinov, se odpravili na slovensko obalo ter manj poznan Goli vrh. Pridružili smo se Dobrepoljcem na pohodu po Brodnikovi poti, nato izvedli tradicionalni velikonočni pohod, kjer se je letos zbralo kar 99 pohodnikov z vseh koncev Slovenije in se odpravili po razgibanem Polhograjskem hribovju. Začetek junija nam je prinesel naš največji dogodek, na katerega se pripravljamo že mesece prej; pohod po Velikolaški kulturni poti. Ta dogodek je mešanica ogromno prostovoljnega dela, truda, tradicije, veselja in skupnostnega duha. Jeseni smo raziskovali velikolaško okolico, obiskali samotni vrh Kamniško-Savinjskih Alp Veliki Rogatec in se podali na pot od Cizle in Beke do Botača.

Verjetno se veliko občanov po domačih krajih poda na pot brez velikega razmišljanja o tem, kdo stoji za lepo očiščenimi stezami, svežimi markacijami

Kamen grič

Področni zbor markacistov

ali pravilno postavljenimi smernimi tablami. Naši markacisti dobro vedo, koliko ur prostovoljnega dela je skritih v vsakem takem detajlu. V letu 2025 so uredili veliko poti; od čiščenja zaraščenih odsekov do obnavljanja celotnih delov poti in postavljanja novih smernih tabel. Njihovo delo je tiho, a nepre-
 celnjivo. Še posebej zahtevne so bile akcije na evropski pešpoti E6, kjer so skupaj s kolegi iz MDO Ljubljana prenovili pot in prestavili odsek poti. To so

Pred delovno akcijo

ure, ki jih pohodniki pogosto sploh ne opazijo, ko stopajo po očiščeni, lepo označeni in varni poti. In prav zato so tako dragocene.

Leto smo zaključili s tremi lepimi decembrskimi dogodki: prvič smo se predstavili na adventni tržnici, kjer smo s praznično energijo popestrili dogajanje v občini, izkupiček pa je bil v celoti namenjen otrokom, ki šele stopajo na svoje prve planinske poti. Nato smo organizirali planinski večer z Dušanom Škodičem, ki nas je s čudovitim predavanjem popeljal v svet zgodb o zgodovini planinskih koč in Triglava. In kot vsako leto smo božični dan osvetlili s tradicionalnim pohodom z lučkami; drobno, a iskreno tradicijo, ki poveže družine in prijatelje na prazničen večer.

V društvu pa že četrto leto aktivno deluje mladinski odsek društva. Za mladimi planinci Planinskega društva Velike Lašče je leto, polno malih in velikih zmag. Vsak pohod je prinesel novo zgodbo, nova prijateljstva in trenutke, ki jih bomo še dolgo nosili s seboj.

Že januarja se je na planinskem posvetu izkazalo, da nas čaka polno leto. Pohod iz Nove Štife mimo Travne Gore na Kamni grič je poskrbel za pravo otroško zimsko pravljico, kjer so otroci pot prehodili s sankami v rokah, nato pa se veselo spuščali po zasneženih strminah.

Na pohodu s Pokljuke do Blejske koče nas je pričakala prava pohodniška zima; mraz, sneg do kolen in pot, ki je od otrok zahtevala veliko več kot le dobro voljo. Kljub zahtevnim razmeram so se pogumno preizkusili v pravi zimski hoji, premagali zasnežene strmine in pokazali, da znajo vztrajati, ko je najtežje. Spotoma smo spoznali tudi osnovna znanja varnega gibanja pozimi; od uporabe lavinskega trojčka do razumevanja, zakaj so markacije narisane visoko na drevesih. To je bil pohod, na katerem so se naši mladi planinci res izkazali in si med seboj nesebično pomagali, pa če je bilo potrebno z vzpodbudno besedo ali izposojo suhih nogavic.

Pohod na Kucelj na Čavnu s čudovitimi razgledi pa je že dišal po pomladi. V aprilu smo se podali na čudovito Čemšeniško grajsko pot, pri kateri ne

Pokljuka, Blejska koča

znamo oceniti, kateri del je bil najbolj zanimiv, ampak otroci so bili vsekakor najbolj navdušeni nad trobljenjem avtomobilov in mahanjem sopotnikov v teh avtomobilih, ki so vozili na avtocesti pod nami, ali pa nad »izropanjem« avtomatov z igračami v okrepčevalnici med pavzo.

Nekateri otroci so se z družinami pridružili tradicionalnemu velikonočnemu pohodu na Sveti Primož ter našemu največjemu dogodku; pohodu po Velikolaški kulturni poti, kjer so nekateri že pridno pomagali pri sami izvedbi.

Sledila je največja letošnja aktivnost mladinskega odseka, in sicer naš prvi planinski tabor, ki smo ga izvedli na Zelenici. Trije dnevi hoje, učenja o varnosti in opazovanja gorskega sveta so otrokom (in nam) ponudili izkušnje, ki se jih ne da pozabiti. Celoten dogodek je bil tudi velik izziv za nas vodnike. V petek po pouku smo se odpravili proti Ljubelju in se povzpeli do Koče na Zelenici. Pred vstopom smo se pogovorili o planinskem bontonu v kočah, po večerji so si otroci sami postlali postelje. Naslednje jutro smo se povzpeli proti mogočni Vrtači. Med potjo smo spoznali, kako varno prečkati melišča in snežišča, kako se vzpenjati in sestopati po zahtevnejših poteh in kako nujna je zbranost na takih poteh. Uživali smo v razgledih in nato tik pod mogočnim vrhom sprejeli eno najpomembnejših odločitev; zaradi varnosti smo se obrnili in se vrnili v kočo. S tem so se otroci naučili, da planinstvo ni le osvajanje vrhov, ampak tudi spoštovanje narave, razmer in svojih sposobnosti. Naslednji dan smo se vrnili v dolino polni novih izkušenj in znanja.

Velikonočni pohod

Zelenica

Po poletnih počitnicah nam je za izvedbo enega pohoda zagodlo vreme, zato smo jesenski del leta začeli z odlično ogrevalno turo na Visoki Mavrinc, malo manj poznan vrh, ki nudi mir in čudovite razglede. Otroci so bili polni energije in zato smo na vrhu ob toplih sončnih žarkih imeli dovolj časa za uživanje v razgledih, malici, pogovorih in počitku. Na poti domov smo se ustavili še ob jezeru Jasna, kjer je skakanje po kamnih postalo izziv dneva, voda pa za marsikoga pristajalna pista.

Naše pohodniško leto smo zaključili sicer z meglenim, a zato nič manj zanimivim pohodom od Turjaka do Kureščka in nazaj.

Ko pogledamo nazaj, vidimo leto, polno stopinj. Malih, velikih, zasneženih, sončnih, utrujenih, veselih. Vseh pa povezanih v čudovito zgodbo, ki jo že pišemo naprej.

Leto 2025 je zaznamovala množica nesebičnih dejanj. Vsaka prostovoljna ura, vsaka popravljena pot, vsak nasmeh na pohodu in vsak topel pozdrav je droben košček v mozaiku, ki ga ustvarjamo skupaj. Iz teh koščkov nastaja zgodba našega društva. Zgodba ljudi, ki jim je mar, ki znajo stopiti skupaj in ki verjamejo, da se s skupnimi koraki daleč pride.

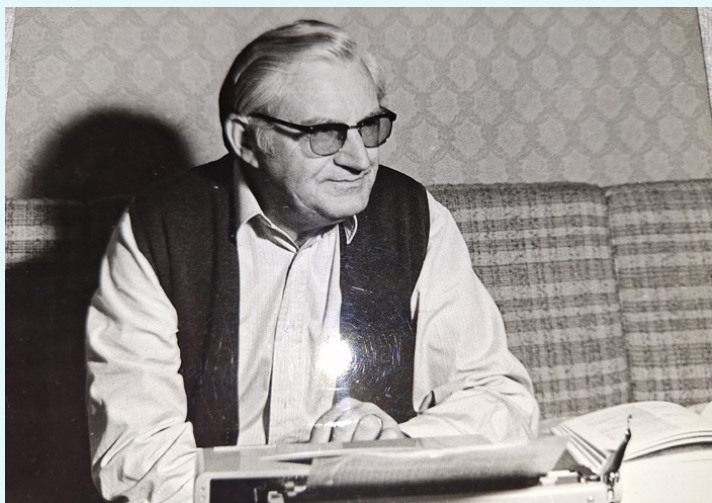
Planinsko društvo Delo

30. Gašperičev pohod

Jože Gasparič je bil rojen leta 1920. V svojih mladih letih se je ves posvečal grafični umetnosti in kot stavec dosegel vrhunske rezultate. Bil je korektor, lektor, učitelj in predavatelj na grafični šoli. Imel je tudi čas, da se je aktivno udeleževal v planinski dejavnosti, v tiskarni Delo pa je bil idejni vodja za ustanovitev PD Delo. Vrsto let je bil je urednik planinskega biltena PD Dela. Jože Gašperič je bil pobudnik tesnega sodelovanja med PD Delo in OŠ dr. Vita Kraigherja - Ljubljana, ki je trajalo 25 let. Bil je četrti društveni predsednik, planinski vodnik od leta 1978, gorski stražar in markacist. Med drugim je organiziral pohode in ture po domovini in v tujino, tudi na Mt. Blanc se je povzpel. Zelo si je prizadeval za sodelovanje med planinskimi društvi v Jugoslaviji. Plod tega prizadevanja je še danes živo pobratenje s PD Grafičar. Za svojo prizadevno planinsko dejavnost je bil odlikovan z najvišjimi priznanji – zlati častni znak PZS, plaketa PZS in srebrni znak sindikatov PS Hrvaške in PS Jugoslavije. Jože Gašperič se je za vedno poslovil leta 1996.

Mnogokrat je del Ljubljanske mladinske poti od Iškega Vintgarja do Rakitne prehodil in markiral tudi Jože Gašperič. Zato planinci našega društva vsako prvo soboto v mesecu septembru organiziramo tradicionalni pohod na Krim. Tako bo letos že jubilejni, trideseti pohod. Ta dogodek je namenjen druženju članov društva in prijateljev gora ob vzponu na Krim.

Pohod je ob vsakem vremenu. Pri koči poskrbi za topel čaj predsednik društva, za polno založeno mizo dobrot pa naše članice. Za namestitev praporja in zastave pri koči, pod katero imamo vedno tudi skupinsko slikanje pa je zadolžen praporščak.

Jože Gašperič

 Marjan Klančar, arhiv PD Delo

Planinsko društvo Drago Bregar

V takole šaljivi obliki je vodja gospodarskega odseka podal letno poročilo na občnem zboru

Poročilo gospodarskega odseka za leto 2025

Gospodarski odsek je še vedno aktiven, saj smo dobro plačani. Imamo 60 minut na uro in kot dodatek še sveži gorski zrak, če le ni pojočih kroglic. Stana nam še nista pobegnila, kar pomeni, da dobro vzdržujemo ograjo okoli njiju. Pa tudi toplota preveč ne uhaja, tako prihranimo tudi na kurjavi. Srečo imamo, da Jele in Miha nimata domotožja, tako sta več na planini kot v dolini, zato za nas ostane bolj malo dela. Verjetno smo predragi. Lepša se tudi videz okolice, kar lahko ugotovite lastnonožno. Pridite na planino in si oglejte z lastnimi očmi.

Za letos pa je v planu:

Priprava drv za kurjavo. Popravilo od snega polomljene ograje. Priprava stana za nemoteno delovanje. Obnova tal v kuhinji. Vsako leto pa se pokaže še kaj novega.

Kaj in koliko nam bo uspelo, pa boste izvedeli na prihodnjem zboru članov. Zahvaljujem se vsem, ki so kakorkoli pripomogli za lepši videz in boljše počutje na planini.

 Torro

Zimska idila na planini Viševnik

 arhiv PD Drago Bregar

Poroka na Planini Viševnik

Pred šestimi leti je na naši Planini Viševnik prespala manjša skupina deklet in fantov iz Češke. Imeli so se lepo. Odpravili so se tudi na Pršivec – na najlepšo točko v Julijcih, s prečudovitim pogledom na Bohinjsko dolino s čudovitim jezerom, z dihom jemajoč pogled na našega očaka Triglav, pogled na Tičarico, Zelnarico, Kopico na nemarkirani Vrtec in še in še. Mladina se je od nas poslovila z velikim navdušenjem nad našo čudovito gorsko naravo. Veliko pohval pa so namenili urejenosti našega Zavetišča in hotela Bum ter nadvse prijaznemu osebju koč. Veseli so nadaljevali njihov pohod do Sedmerih jezer. Prišli, odšli in konec zgodbe. Pa ni bilo tako, kajti v februarju lanskega leta smo prejeli mail od nekega Lukasa iz Češke, da je eden od tistih fantov, ki so bili pri nas pred šestimi leti in da je v tej skupini bilo tudi dekle, s katero bi se rad poročil na naši Planini. Zanimalo ga je, ali je kakšna možnost, da bi se ta njuna želja izpolnila 15. avgusta – na praznik Marijinega vnebovzetja. Poleg njiju bi bilo še 18 svatov, kar je presegalo naše kapacitete nočitev, vendar smo potem kasneje tudi to uredili. Močno smo si želeli, da bi bilo lepo vreme. En dan pred prihodom smo okrasili vhod v Zavetišče tako, da je bilo videti, da se bo pri nas dogajalo nekaj posebnega. Vznemirjeni smo pričakali prihod povorke svatov z ženinom Lukasom in nevesto Veroniko na čelu. V nadvse prijetnem vzdušju sta predstavila njune starše in vse ostale sorodnike, oz. svate. S seboj sta imela tudi dve šerpi. Naslednji dan smo ugotovili zakaj sta jih potrebovala. Večer je bil prijeten in vesel, kakor se za tak dogodek spodobi. Noč je hitro minila, zjutraj pa se je začelo. V kuhinjo

Ženin in nevesta skupaj z oskrbnikoma

Ženin Lukas in nevesta Veronika

ni bilo več vstopa za moške, kajti tam se je začelo preoblačenje in ličenje tako, da so pohodnice postajale čudovito oblečene in nališpane dame. Fantje in moške pa so se urejevali v hotelu BUM. Scenarij dogodkov so imeli do potankosti izdelan. Oltar so postavili pred slavolokom našega Zavetišča. S seboj so imeli tudi evangeličanskega duhovnika in dve priči tako, da je ta dogodek bil tudi uradno potrjen. Ko je napočil čas obreda, je mama pripeljala svojega sina – ženina do oltarja. Potem pa še oče svojo hčer – nevesto. Tam je že čakal duhovnik in priči, svatje in pohodniki, ki so prihajali mimo, da so prisostvovali ganljivemu obredu, kakršnega še nismo doživeli v naših planinah. Poroka je bila tudi za nas nekaj zelo čustvenega in posebnega. Po poroki pa je bilo veselo druženje. Mi smo za presenečenje postregli s penino in sladico. Nazdravili smo novoporočencema, sosed Marko pa je nam vsem polepšal trenutke s kitaro in veselim prepevanjem naših slovenskih pesmi.

Veselo rajanje je hitro minilo, vse rekvizite (poročne obleke, šopek, kozmetične pripomočke itd. itd) so zopet strpali v velike nahrbtnike, katere so šerpe odnesle nazaj v dolino. Novoporočenca in vsi svatje pa so se z neizmirno hvaležnostjo, da so bili deležni naše prijaznosti, odličnega vzdušja in gostoljubnosti, od nas poslovili.

Planinsko društvo Šmarna gora

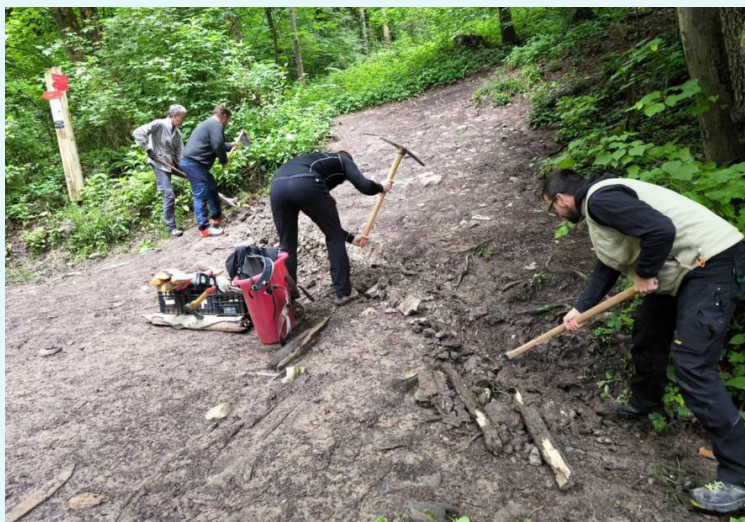
Delo markacistov

Naša domača gora, kot Šmarno goro radi poimenujemo člani našega društva, je zagotovo najbolj oblegan vrh v Sloveniji. Po zadnjih raziskavah jo letno obiše že več kot milijon pohodnikov. Posledica tako velikega obiska, kateremu je potrebno dodati še erozijo tal in razne vremenske neprilike, je zagotovo povečan obseg rednih in izrednih vzdrževalnih del.

Do pred nekaj leti so to delo opravljale naše klene »staroste«¹ društva, vajene težkih opravil, v zadnjih letih pa se je izkušenim možakarjem pridružilo kar nekaj mlajših in vnetih markacistov. Pridno se urijo in nabirajo tako praktično kot tudi teoretično znanje ter spretnosti. Uradno ima naše malo društvo 8 potrjeno izobraženih markacistov, svoje roke pa z veseljem ponudimo tudi drugi člana društva, če je potrebno opraviti zahtevnejše ali obsežnejše delo. Vsako leto se opravi med vsaj 470 do 600, mogoče celo kaka ura več, prostovoljnih delovnih ur.

Nepričakovane poškodbe na poteh nam sporočajo pohodniki, Nuša - gostilna Ledinek ali pa člani društva, tako da se lahko hitro odzovemo in težavo odpravimo.

Natančen popis stanja poti opravimo na spomladanski čistilni akciji, ki zavzame prav vse poti na Šmarno goro. Po oddanih poročilih se markacisti domenijo za potek sanacij. Sicer pa se že med letom vidi, katera pot je še posebno potrebna popravil; lani je bil to Partizanska steza, kjer so se zamenjale bočnice, nadelalo se je kar nekaj stopnic, mestoma smo napeli tudi jeklenico, skrajšalo se je grmovje, ki je sililo na pot. Letos nas čaka del poti med Spodnjo in Zgornjo kuhinjo, kjer iskreno upamo, da nam na pomoč priskoči MOL.

Delovna akcija

Da pa nismo samo »okoli doma«, skrbimo še za pot nad Sedmerimi triglavskimi jezери in sicer se začne čez Štapce, nadaljuje na vrh Tičarice pa naprej na Zelnarico – vse do Vratc. Na obeh vrhovih vsako leto zamenjamo vpisno knjigo, včasih dodamo še zemljevid, da se obiskovalci lažje orientirajo ali pa ga razgrnejo samo za nostalgijo pa davnih časih, ko je bil zemljevid obvezna oprema v nahrbtniku. Pozno spomladi, ko se menja knjige, se pregleda celo pot in prenese poročilo. Na podlagi videnega se markacisti odločijo, kdaj in kaj bo potrebno postoriti. Velikokrat nam plazovi uničijo smerne table, mogoče zadnja leta res manj, ker je načelnik Marjan Kovačič, prišel na idejo, kako zvariti posebne podstavke namesto klasičnih drogov. Vsakih nekaj let je potrebno obnoviti markacije.

Če so dela obsežna, nas gre na Sedmera več, saj je potrebno ves material znositi na ramenih; beton, vodo, drogeve, barvo, table. Z dobro voljo se vse naredi in če nam služi še vreme, smo zvečer v koči res zadovoljni in veseli, napori pa pozabljeni.

V naslednjih dveh letih bomo skušali obnoviti staro Pogačnikovo pot, ki se je spomni le še malokdo. Potrebno bo kar nekaj birokracije in seveda veliko dela. Njen nastanek sega 100 let nazaj, povezana je s kar nekaj znanimi imeni, da lahko celo trdimo, da ima zgodovinsko kulturni pomen. Kaj bi bilo lepšega, če nam uspe do njene častitljive 100 letnice pot obnoviti in usposobiti ter jo predati zdajšnjim in prihodnjim rodovom!

Naše društvo deluje kot velika razširjena družina, tako delujejo tudi markacisti. Z mladimi, ki so vstopili in še vstopajo med nas, si želimo še naprej medsebojno deliti izkušnje, znanja, razmišljanja, ideje, predvsem pa negovati prijateljstvo in tovarišstvo, ki se razvija v pristnem in dobrem sodelovanju.

Zaljuček čistilne akcije

 Darja Grad Kolenc, *arhiv PD Šmarna gora*

Planinsko društvo Mercator

Predstavitev Turnokolesarskega odseka

Turno kolesarstvo je bilo kot ena od dejavnosti Planinske zveze Slovenije prepoznano na skupščini 19. maja 2007. Komisija za turno kolesarstvo (KTK) od takrat aktivno promovira turno kolesarstvo kot obliko gibanja v naravnem okolju in gorah. Na spletni strani KTK lahko preberemo, da turni kolesarji skozi svojo planinsko vzgojo pridobivamo znanje o varovanju naravnega okolja in o varnem gibanju v njem. To znanje s pridom uporabljamo pri svojih aktivnostih v naravi, pri tem pa spoštujemo tako naravo kot tudi druge uporabnike prostora.

Turnokolesarski odsek PD Mercator je uradno zaživel leta 2020, potem ko je Matej, naš prvi vodnik, opravil izobraževanje in uspešno opravil izpit za turnokolesarskega vodnika I (TKV I). Seveda pa je v okviru društva krog kolesarskih navdušencev, ki so se občasno odpravljali na skupne kolesarske izlete, obstajal že mnogo prej. Tri leta kasneje je izpit opravila še vodnica Urša, leta 2024 pa se je v PD Mercator včlanil še vodnik Andrej, ki je imel precej izkušenj z vodenjem že od prej. Tako smo danes v društvu aktivni trije vodniki TKV I.

V turnokolesarskem odseku PD Mercator nas je okoli 30 aktivnih članov. Občasno se nam na turah pridružijo tudi zunanji udeleženci, kar priča o

tem, da je na naših izletih vzdušje prijetno in sproščeno. Ture so praviloma dobro obiskane – v povprečju se jih udeleži okoli enajst kolesarjev, vključno z vodniki.

Letno organiziramo približno pet kolesarskih izletov. Na njih običajno

prevozimo nekaj več kot 40 kilometrov in premagamo okoli 750 višinskih metrov vzpona. Naše ture potekajo po javnih cestah, gozdnih cestah, poljskih poteh in utrjenih gozdnih vlakah. Zahtevnost spustov ne presega stopnje S1 po DAV lestvici.

Pri načrtovanju izletov dosledno upoštevamo tehnično znanje članov in njihovo telesno pripravljenost. Če smo sprva kolesarili skoraj izključno po cestah, z veseljem opažamo, da so naši kolesarji s ture v turo bolj suvereni tudi na nekoliko zahtevnejših odsekih. Za to gre velika zahvala vodnici Urši, ki udeležencem na vsakem izletu demonstrira pravilen položaj na kolesu in jim pokaže številne drobne »trike«, med drugim tudi pravilno uporabo zavor. Pred vsakim izletom preverimo ustreznost koles in opreme. To, da vsak udeleženec nosi čelado, rokavice in očala ter ima v nahrbtniku vse, kar potrebuje za varen kolesarski izlet, je postalo že samoumevno.

Ture po potrebi sproti prilagajamo vremenski napovedi in trenutnim razmeram na terenu. Pri načrtovanju smo vodniki pozorni tudi na to, da je v vsako turo vključena kakšna zanimivost ob poti – bodisi zgodovinska bodisi naravoslovna, včasih pa nas pritegne tudi kak zanimiv geološki pojav. Da se ne bi ponavljali, skušamo vsako leto izbrati nove, čim bolj zanimive

lokacije. Tako smo med drugim kolesarili po Krasu, v Savinjski dolini, na Kočevskem, okoli Cerkniškega jezera in nad Planinskim poljem. Prečesali smo tudi Tržaški Kras ter se povzpeli na Kokoš in Mirno goro – in seznam zanimivih tur se iz leta v leto še podaljšuje.

Med bolj izstopajočimi turami ostaja tista iz junija 2024, ko smo se odpravili na Tržaški Kras. V spominu nam bo ostala predvsem zato, ker se je udeležilo kar 18 kolesarjev. Roko na srce – voditi tako veliko skupino ni mačji kašelj, a smo izlet uspešno in varno pripeljali do konca.

Dejstvo je, da električna kolesa počasi izpodrivajo klasična – še posebej pri starejši populaciji, in nič drugače ni niti v našem turnokolesarskem odseku. E-kolesarjev je s ture v turo več in v naši skupini že močno prevladujejo. Le vodniki in redke izjeme še vztrajamo na klasičnih kolesih. Ni treba posebej poudarjati, da smo po končani turi pogosto precej bolj izmučeni od preostalih udeležencev, a zato nič manj zadovoljni – še posebej zato, ker na naših izletih do zdaj nismo imeli nobenega primera resnejših poškodb. Omenimo, da je najhujšo poškodbo utrpel menjalnik udeleženca, ki se je sredi Pohorskih gozdov nenadoma znašel v več delih, vendar je kljub temu udeleženec lahko v eni prestavi končal (skrajšal) izlet.

Verjamemo, da bomo tudi v prihodnje odkrivali nove poti, krepili kolesarsko znanje naših članov in predvsem uživali v prijetnem druženju na dveh kolesih v lepoti slovenskih pokrajin.

Planinsko društvo Medvode

Vodniški odsek

Vodniški odsek Planinskega društva Medvode šteje devet aktivnih vodnikov. Kljub temu, da nam vodnikov za vodenje nedeljskih – izletniških tur primanjkuje, smo se odločili, da po svojih najboljših močeh sestavimo program, ki bo odseval naše poslanstvo.

PD Medvode je znano po gorskih "cukrčkih", po manj znanih vrhovih in poteh. Temu smo sledili tudi pri pripravi programa za leto 2025 in vanj uvrstili kar nekaj tur, ki so tudi v tujini. Program izletov, ki je rezultat našega truda, predanosti in želje po tem, da bi v njem vsak našel pot, ki ga bo navdušila, navdihnila in povezala z naravo ter drugimi ljubitelji gora. Program za leto 2026 je še bolj raznolik, saj bomo obiskali vsa slovenska gorstva in tudi precej bližnjih v tujini: Zahodne Julijske Alpe, Karnijske Alpe, Nockberge, Visoke Ture, Dolomite.

Prvič smo v program umestili krpljarsko turo v avstrijskih Nockbergih. Turo smo uspešno izpeljali in pridružilo se nam je precejšnje število pohodnikov, od katerih je velika večina prvič stala na krpljah. Prednost tega je tudi dejstvo, da smo imeli dovolj krpelj za izposojajo. Obiskali smo dva dvatisočaka, ki sta nam ponudila odlično krpljarsko izkušnjo, kljub temu, da je bila lanska zima s količino snega precej skromna. Po več letih smo se odločili, da v program

Krpljanje je bil en sam užitek. Nockbergi nikoli ne razočarajo. 📷 Jelena Justin

ponovno umestimo tudi eno večdnevno turo.

Konec maja 2025 smo obiskali Paklenico. Kot društvo smo znani, da na svoje izlete še vedno hodimo z avtobusi, a za Paklenico je bilo drugače. Šli smo s tremi kombiji, tako da je bilo število planincev omejeno na 24, plus trije vodniki, ki so tudi šoferji. Skupina je bila zelo hitro polna. V programu smo imeli zahtevnejše poti, ki so ponudile čudovit vpogled v dalmatinsko skalo, ki je trdna, škrapljasta in neverjetnih oblik. Za prvi dan smo imeli na programu Stezo Malega princa, ki jo je nadelal in uredil legendarni Tatek, velik poznavalec in predan ljubitelj Velebita. Ker tovrstne ture zahtevajo suho vreme, na dan odhoda pa je precej močno deževalo, smo prvi dan v dežju obiskali Kudin most, popoldan pa se je vreme razvedrilo, posijalo je sonce, zato smo naredili še turo v kanjon reke Bele, ki se je pokazal v vsem svojem vodnatem sijaju. Soboto smo posvetili vzponu na Aniča kuk, ki je poznan predvsem po najvišji steni na Velebitu, po kateri potekajo znamenite plezalne smeri. Tura na Aniča kuk je čudovita, vzpon zahteva uporabo rok, skala je ostra, zato smo se tudi opremili s čeladami. Peljati tako veliko skupino na Aniča kuk ni mačji kašelj, zato je potrebno poskrbeti predvsem za varnost udeležencev. Nedeljo smo zaključili z vzponom na Bojin kuk, na katerega vodi zanimiva zavarovana pot, ki je mestoma precej izpostavljena in zahteva tudi nekaj moči v rokah. Domov smo se odpeljali po tako imenovani Majstorski cesti, ki poteka pod Tulovimi gredami. 41 kilometrov dolga cesta je pol asfal-

Skupina na Bojinem kuku. V Paklenici »gore poljubijo morje«.

 Mateja Gorečnik

Pogled na Amfiteater s Kukove špice

 Mateja Gorečnik

tirana, pol makadamska. Cesta je pravi tehnološki čudež, ki je bil zgrajen pred skoraj 200 leti. Povezoval pa je obalo z zaledjem. Cesta je uvrščena na seznam kulturne dediščine. Uspešna tridnevna tura na Hrvaškem nam je dala vedeti, da so naši člani tovrstnih izletov željni, zato smo se odločili, da bomo v letošnjem letu 2026 organizirali tridnevni izlet v Dolomite.

Program izletov Planinskega društva Medvode je preko celega leta raznolik, ture pa različno zahtevne, od nezahtevnih markiranih poti, do zelo zahtevnih zavarovanih poti ter brezpotij. V programu vsak lahko najde nekaj za svojo dušo. Zaradi atraktivnega programa se je lani društvu pridružilo precej novih članov, kar pomeni, da delamo dobro. In to nas neizmerno veseli. Planinstvo ni zgolj hoja po stezicah, je način življenja. Je trenutek, ko se zdi, da svet pod nami utihne, in občutek, ko vdihnemo svež gorski zrak ter začutimo, da smo del nečesa večjega.

Gore nas učijo potrpežljivosti, vztrajnosti in spoštovanja – do narave, drugih ljudi in nas samih. Hkrati pa planinski izleti niso samo priložnost za gibanje, temveč tudi za druženje, nova prijateljstva in ustvarjanje spominov, ki ostanejo z nami vse življenje. V skupnem premagovanju izzivov, v smehu ob počitkih na poti in v občutku dosežka na cilju tkemo vezi, ki nas bogatijo.

 Jelena Justin

Planinsko društvo RTV Ljubljana

55 let društva v letu 2025

Planinsko društvo RTV Ljubljana je bilo ustanovljeno leta 1970 s strani radijskih ustvarjalcev, ki so želeli združiti ljubezen do narave, gora in druženja. V teh 55 letih delovanja je društvo doživelo številne prelomnice, obdobja rasti in razvoja, pa tudi izzive, ki so jih člani uspešno premagovali. V tem času je društvo vodilo trinajst predsednikov in tri predsednice, vsak s svojim prispevkom k razvoju in prepoznavnosti društva.

Ob ustanovitvi društva še nisem imela niti 10 let, ustanoviteljev nisem poznala, sem pa o njih kasneje veliko slišala. V najstniških časih sem z zanimanjem na Radiu poslušala poročila o množičnih pohodih a si takrat še nisem predstavljala, da bom kasneje veliko teh poti prehodila. Kako so me pritegnila poročila o Levstikovem pohodu, Jurčičevi poti, Štampetovem mostu, pa o pohodu po poteh Pohorskega bataljona na Osankarici, pa o Dražgošah, pa poročila o vzponih na Triglav, pa TV oddaje Gore in ljudje, ki so navduševale gledalce s svojimi atraktivno posnetimi prizori naravnih lepot.

V petih desetletjih je društvo doseglo številne zavidljive uspehe. Člani so izvedli veliko izletov, pohodov in odprav, tako po Sloveniji kot v tujini. Poleg planinskih aktivnosti so sodelovali pri radijskih in televizijskih prenosih z gora, poročali o razmerah v naravi, opozarjali na nevarnosti in svetovali o varni hoji v gorah. Nekateri člani društva, novinarji in tehniki so sodelovali tudi pri odpravah v najvišja gorstva sveta, med njimi na Everest, K2 in Lhotse. Poseben ponos predstavlja prvi radijski prenos s Triglava že leta 1963, kar je pomemben mejnik tako za društvo kot za radijsko in televizijsko zgodovino. Leta 1990 je bilo ustanovljen narodno-zabavno ansambel Ruševci, ki je s

Zajamniki

svojo glasbo prispeval k družabnemu utripu društva z društveno himno, ki simbolizira ljubezen do gora in narave.

Še posebej smo ponosni na tabore v organizaciji PD RTV Ljubljana. Na teh taborih so se družili mladi, njihovi starši in stari starši. Programi so bili raznoliki: lažji in zahtevnejši pohodi, delavnice, družabne igre, spoznavanje narave in planinskih veščin. V preteklih letih so člani društva poskrbeli za obisk Dedka Mraza za otroke, organizirali razstave in pripravili zbornik ob 40. obletnici delovanja. Člani so sodelovali tudi na tekaških tekmovanjih, kar kaže na vsestranskost društvenega delovanja.

V zadnjem štiriletnem obdobju je društvo doseglo nove uspehe in razširilo aktivnosti. Spet je začelo naraščati število članov, pohodniške ture so bile raznolike in odlično organizirane pod vodstvom planinskih vodnikov in naravovarstvenikov. Ponosni smo na delo dolgoletnih markacistov, ki sta mnogo let skrbela za planinske poti v Ljubljani in obhodnico po oddajniških točkah. V zadnjem obdobju so bili izšolani novi markacisti in markacistke, prav tako pa nove naravovarstvenice, ki so se aktivno vključile v delo.

Društvo si prizadeva, da se pohodi in ture izvedejo varno in kakovostno, kar mu v zadnjih letih tudi uspeva. Ob 55-letnici delovanja smo organizirali številne posebne aktivnosti, vključno z brezplačnimi pohodi in obiski Regionalnega centra Maribor ter Regionalnega centra Koper. Ob tej priložnosti smo organizirali in izvedli tudi deset simboličnih 55 km dolgih kolesarskih izletov.

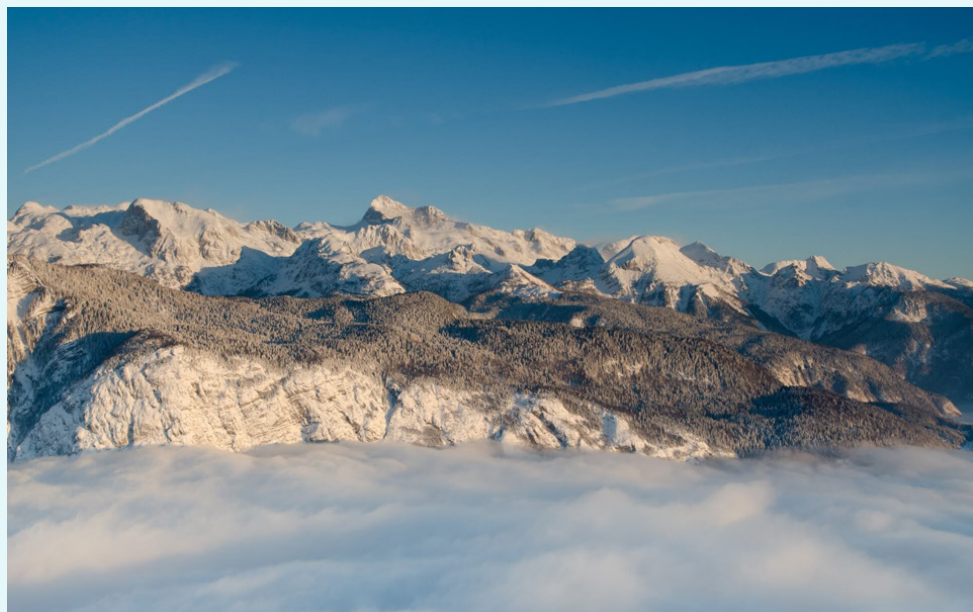
Želeli bi si novih, mlajših vodnikov, a pridobivanje zanesljivih prostovoljcev,

Hlam na otoku Krk

ki bi se zavzeto posvetili planinskemu delu, ni enostavno. Kljub temu društvo skrbi, da se člani počutimo povezani in dobrodošli, kar vključuje zagotavljanje opreme, kot so promocijske majčke in dodatna pohodniška oprema. Poleg tega smo organizirali številna predavanja, na katerih so člani delili svoja doživetja z gora, zanimive izkušnje z odprav v tujino in spoznanja o naravi, kar je dodatno utrdilo občutek pripadnosti. Takšni dogodki ne le širijo znanje, temveč tudi spodbujajo mlajše generacije, da se vključujejo v vodniške in druge prostovoljne aktivnosti ter tako zagotavljajo kontinuiteto in razvoj društva v prihodnjih letih.

PD RTV Ljubljana je v svojih 55. letih delovanja dokazal, da je planinstvo več kot šport ali rekreacija. Je skupnost, kjer se združujejo ljubezen do narave, skrb za tradicijo, medgeneracijsko sodelovanje in radost ob prehojenih poteh. Iskrena zahvala za uspešno delo in sodelovanje gre vsem članom, pridruženim članom, vodnikom, naravovarstvenikom, markacistom in članom upravnega odbora. Vse dobro želimo novemu vodstvu društva, ki v letu 2026 začne svoj mandat. Še naprej si želimo sodelovati z drugimi društvi, predvsem z društvi v okviru MDO Ljubljana, Bazovica Reka, PD Iskra Ljubljana ter z ostalimi društvi po vsej Sloveniji, saj verjamemo, da lahko le z medsebojno podporo, izmenjavo izkušenj in skupnimi projekti še bolj bogatimo planinsko dejavnost in ustvarimo trdno in povezano skupnost tudi v prihodnje.

Triglav z Vogla

Obveščamo vas, da lahko

VODNIK IN POPOTNI
DNEVNIK PO
LJUBLJANSKI
MLADINSKI POTI

s priročnim
zemljevidom
naročite pri
MDO PD Ljubljane.

Cena izvoda je 10,00 €.
Oskrbnikom kontrolnih točk
in društvom nudimo
količinski popust.

Izpolnjene dnevnike
pošljite na naslov:
Magdi Stritar, Prhajevo 4,
1315 Velike Lašče

Vse dodatne
informacije dobite
na e-naslovu:
mdo.ljubljana@pzs.si

*Vsem planinskim društvom, ki so vključena v
Meddruštveni odbor planinskih društev Ljubljana
in praznujejo v letošnjem letu
okrogle obletnice delovanja*

ISKRENE ČESTITKE OB JUBILEJU

*z željo, da bi tudi v prihodnje izpolnjevala
svoje planinsko poslanstvo*

Drobci iz zgodovine Govejka

Na planoti Gonte nad dolino Ločnice v severnem delu Polhograjskega hribovja se na nadmorski višini okrog 800 m razprostira zaselek Govejek, pravzaprav nekaj samotnih kmetij med Toščem in Osovnikom, ki danes spada v naselje Trnovec. Med temi samotnimi kmetijami je bilo tudi 27 ha veliko posestvo. Usoda je hotela, da je koncem 1934 leta majhna skupina obrtnikov pod vodstvom krojaškega mojstra Martina Muca, ki je iskala primerno lokacijo za počitniški dom v širši okolici Ljubljane, izvedela za dražbo posesti na Govejku.

Prepis je bil izvršen 4. maja 1935. Bilo je kar nekaj zapletljajev, preden so lahko posestvo vknjižili na novo ustanovljeno zadrugo, ki bi gospodarila s počitniškim objektom. Zadrugo so imenovali: Dom jugoslovanskih obrtnikov.

Sledila je druga svetovna vojna in osvoboditev. Nova oblast in njena zakonodaja nista bili naklonjeni zadružništvu v taki obliki kot je bila do tedaj. Tako so ustanovili planinsko društvo Obrtnik.

Leta 1951 je bil poleg starega doma zgrajen novi dom, ki še danes daje prijetno zatočišče pohodnikom. Ime nosi po Ivanu Mihelčiču (1906 - 1978), prizadevnem tajniku PD Obrtnik, ki je vodil obnovo in gradnjo doma.

Najnovejša prenova obeh, "novega Mihelčičevega" in prvotnega "doma jugoslovanskih obrtnikov" je bila končana leta 2015. Prenovo je vodil in tako nadaljeval nekdanje Mucovo in Mihelčičevo povezovalno prizadevanje med obrtniki Miro Milošević, tedanji in sedanji predsednik PD Obrtnik.

Prvotni dom na Govejku

Povzeto iz Biltena 2015

✍ *Marinka Koželj Stepic*, 📷 *Marjan Klančar*

Pridite na Govejk

Po daljšem iskanju soorganizatorja za 54. Tabor ljubljanskih planincev se je javilo PD Obrtnik in rešilo že kar resno zagato. Torej slovesnost bo pri Mihelčičevem domu na Govejku.

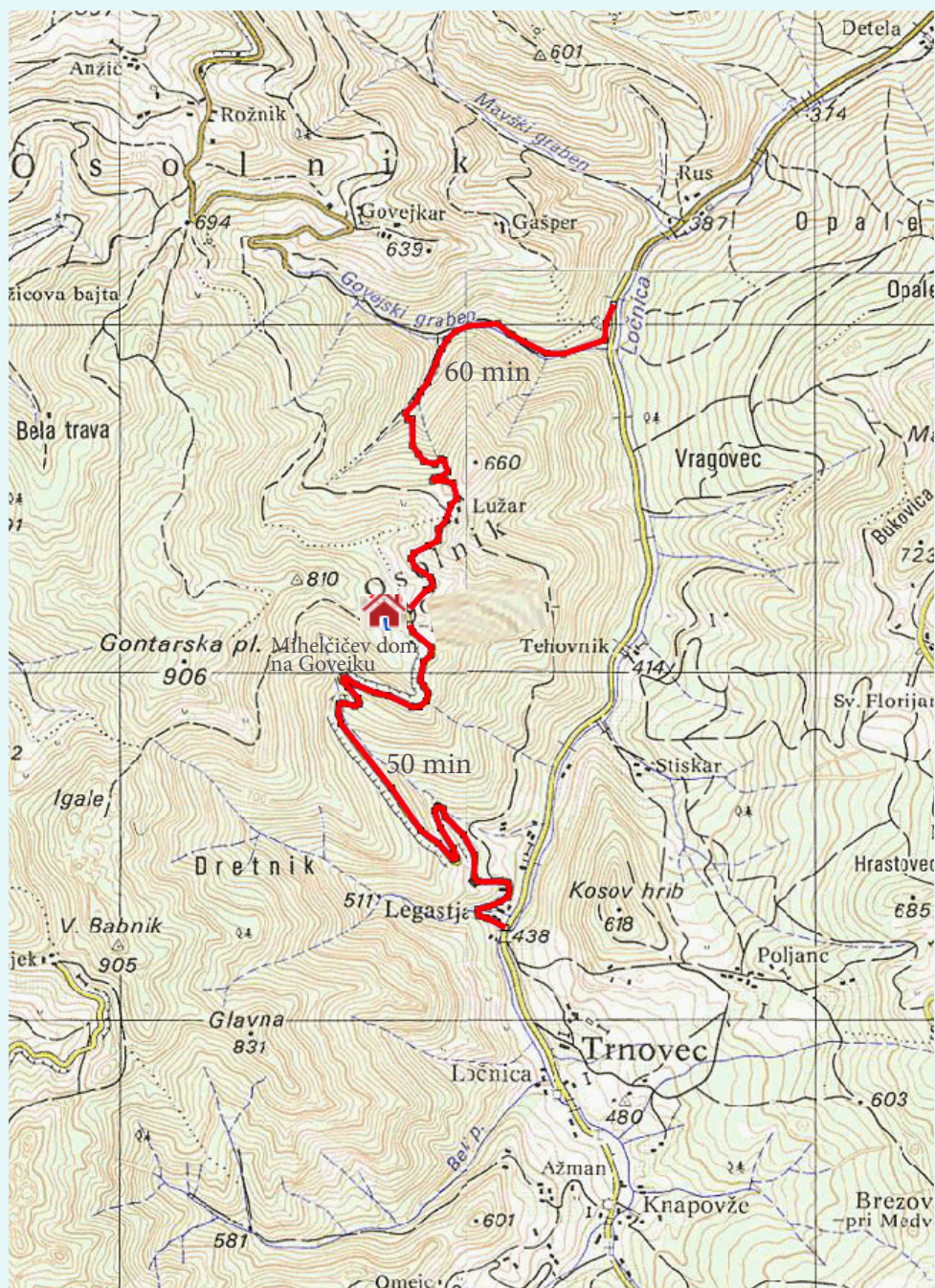
Govejk ali Govejek (734 m) je v Polhograjskem hribovju, po domače v Pograjcih, ki jih večina planincev iz ljubljanskih planinskih društev in tudi od drugod dobro pozna. V vabilu smo res navedli dve najbližji izhodišči peš poti, a tisti, ki bi hodil kaj več, najde v bližnji okolici še več vmesnih ciljev.

Pred slovesnostjo se lahko vzpne na Osolnik (858 m) s cerkvijo sv. Mohorja in Fortunata. Osolnik je odlično razgledišče, saj pogled zajame Kamniške Alpe, Julijce in še vse kar je vmes. Drugi bo morda prišel na Govejk malo prej in se nato hitro vzpel še na Gontarsko planino (894 m). Tisti, ki si bo želel več, se bo podal na Tošč (1021 m), najvišji vrh Pograjcev. To je nekoliko daljša tura in se bo nanjo treba odpraviti bolj zgodaj zjutraj. Povabili smo vas na tri ture, a jih je v resnici veliko več. Vse poti v tem delu Pograjcev so dobro označene in vzdrževane. Marljivi planinci PD Medvode ne le, da skrbijo za osnovno vzdrževanje poti, temveč so ob poteh in na razglednih točkah postavili klopi in namestili table z zanimivimi napisi in narisanimi motivi, ki popotnika vabijo k varovanju občutljive gorske narave. PD Obrtnik je pripravil pri Mihelčičevem domu vse, kar je potrebno za prijetno vzdušje planincev. To je kratek kulturni program, dobro hrano in pijačo ter glasbo za veselo razpoloženje.

Spoštovani planinci in drage planinke, na Govejk vas vabijo prizadevni planinci PD Obrtnik. Pridite in doživeli boste pravo gostoljubje, ki je značilno za planince PD Obrtnik. In ne ustrašite se neugodne vremenske napovedi, na Govejku se bomo družili in veselili pod streho.

Zemljevid poti do Mihelčičevega doma na Govejku

MDO PD LJUBLJANE **in** **PD OBRTNIK**

vabita

na 54. Tabor ljubljanskih planincev,
ki bo v soboto, 30. maja 2026
pri Mihelčičevem domu na Govejku.

Pričetek 54. Tabora ljubljanskih planincev
bo ob 11,00 uri.

Poskrbljeno bo za hrano, pijačo in glasbo.
Vsak udeleženec bo prejel enolončnico brezplačno.

Prireditev bo v vsakem vremenu.

Smeri pristopa:

1. Legastja (peš po gozdni cesti) - 50 min
2. Dolina Ločnice (parkirišče) - 60 min

**VIDIMO SE PRI MIHELČIČEVEM DOMU
NA GOVEJKU!**